

KATI APU

(Elbeszélések)

Írta:

VÉGH MIKI

e-mail: vmikusz@gmail.com

TARTALOM
AZ ÉLET FINTORA
DARINKA
ZOMBI
LEININGER ESZTER
HORTENZIA ÉS PÖRKÖLT
KATI APU

AZ ÉLET FINTORA

Bánatomban felhőrpintettem egy deci Unicumot, majd kísérő gyanánt egy másikat, minek következtében kissé nehéz lett a fejem és ráadásul megszólalt a telefonom.

- Halló! A Jóska nincs itthon. Lement az öreg a nemzeti dohányboltba pipadohányért. Mit mondjak neki, ki kereste?

- Vakuljak meg, ha te nem a Csépa Géza vagy, csak elváltoztattad a hangodat.

- Olvadok, mint disznózsír a piruló hagyma alatt, ha ilyen csicsergő hangot hallok. Valóban Géza vagyok. A barátaimnak Tutyika, néhány ellenségemnek pedig hóhányó, miközben soha nem hánytam havat. Kit tisztelhetek e bájos női hang tulajdonosaként?

- Orsi vagyok. De, ha úgy szimpatikusabb, akkor Kincsesné.

- Az előbbi szívmengetőbb számomra. Képtelen vagyok megérteni, a férjezett asszonyok zöme miért tartja fontosnak közhírré tenni, hogy valakinek a tulajdonát képezik? Bezzeg a teremtés koronái, jó, ha hajlandók hordani a gyűrűjüket. Bizonyos negatív körülmények hatására padlót fogtam.

- Hogy tudtad felvenni a kézibeszélőt abban a pozitúrában, amiben kezeidre támaszkodnod kell? Különbözik pedig imádom, ha a férjem néha nekiáll porszívózni végtagjain támaszkodva. Ritka alkalom, hogy olyankor nem lovagolom meg.

- Mikor módomban áll hölgyek társaságában, igyekszem a lovat domborítani, ám ritkán eredménnyel.

- Feltételezem, a hölgyek inkább marhának tartanak, mint lónak.

- Szerinted is címeres ökör vagyok? Úristen! Fejembe tódult a vér. Egy csilingelő hangú tündér, aki szeret lovagolni. Repülj ide bájos csalogány, nem fogod megbánni!

- Lehet, hogy véletlenül mégis a bolondokházát hívtam?

- Éjszaka hagyott magamra örökre, hű társam, a vakvezető kutyám. Nincsen két órája, hogy a sintér zsákba csomagolta és távozott vele. Szegény Gyula! Ritkán fogyasztok alkoholt. Most azonban megbuktattam az Unicumos üveget.

- Mesélj, hogy lehet vakon megbuktatni!

- Nem lenne gond megbuktatni, de a tartalmát pohárba kell önteni, méghozzá úgy, hogy csepp se vesszen kárba. Ez a gond mifelénk, de szerencsére nagy lapátfüleim vannak és meghallom, mikor van tele az ibrik. Próbálom lankadó memóriámból előcsalogatni mindazon személyeket, akik Orsi névre lettek keresztelve. Amennyiben te lennél az az egy, csókdosom kacsóidat! Egyébként biztos, hogy te vagy, mert Kincsesnét is csupán kettőt ismerek, de a másikat Mucikának hívják.

- Ezek szerint felétek Orsiból gyenge a felhozatal? Laca, ha jó kedvében találom, szintén szokott Mucikázni engemet.

- Miközben Mucikáz, közben gyurmáz is? Tudom, az irigység gyarló tulajdonság, én pedig Kincsestől irigylem a kincset. Nyugi Orsika, már képen vagyok! Egy hónapja hívtál, mert a cimborám hozzám irányított, hogy majdan a „Fehérbot-napja” alkalmából készülő műsoron Mozartot szeretnél domborítani és én lennék a kísérő, mint zongorista.

- Hurrá! Csupán annyit tévedtél, hogy az ominózus társalgás hat napja bonyolódott köztünk.

- Ne kicsinyeskedjél! Minden társaságodban töltött idő számomra repül, mint a sólyom. Ebből következik, a nélküled nehezen viselhető intervallum nem órákban vagy napokban, hanem hónapokban mérendő.

- Tutyika, úgy hallottam, szép, vállas, magas fiú vagy.

- Meg vagyok elégedve magammal. Orsika kedves, nem óhajtasz hozzájárulni, hogy veled is megelégedhessek? Ami biztos, ebben a négyemeletes házban én vagyok a leghelyesebb vak fiú a 35 évemmel.

- Joggal feltételezem, a környéken nincs több vak.

- Ez így igaz, de ettől még lehetnék rút is. Megtisztelve érzem magamat, hogy második beszélgetésünk alkalmával barátodnak tekintesz, ha Tutyikának tartasz.

- Mondhatnám, ez csupán a kezdet. De erről majd dumcsizunk. Mikor tudsz időt szakítani egy személyes beszélgetésre velem?

- Édesem, rajtad múlik, csak arra kérlek, ne a világvégén határozzad meg a randihelyet, a fentebb említett ok miatt! Momentán se kutyám, se koldusbotom.

- Ha most alkalmas, dörmögd fülembe a házszaot és repülök, mert igencsak fontos lenne a talizás.

- A legalkalmasabb, de kérlek, siessél, nehogy közben lelankadjak! 16 a szám. Nyitott ajtóval és tárt karokkal várlak.

Letette a kézibeszélőt. Nekem pedig beindult a fantáziám. Elvégre az Unicum csodákra képes. Legénylakásomat meglátogatja egy csinibaba. Gyere, Cicuska! Mindent elkövetek, hogy doromboljál Gézuka fülébe, itt az oroszlanbarlangjában. Imádom azokat az asszonyokat, akik felületes ismeretség közepette hangsúlyozzák, mennyire szeretik a férjüket. Tőlem telhetően minden olyan férjen igyekszem bosszút állni. Van a másik kategória, aki még lány vagy elvált asszony, és gyözködnék ártatlanságukról. „Ha valaki el szeretné nyerni a szívemet, annak bizony nagyon mélyre kell bányászni, mert nem vagyok könnyűvérű nőcske.” Ez utóbbiak, akiknek csupán fütyyenteni kell. Orsikától múltkor megtudtam, 32 éves, vidéken éltek a férjével. Nincs gyerekük, de az utolsó két évben sokat romlott a látása, ezért felköltöztek Budapestre, hátha itt talál magának megfelelő munkát. Elképzelem, hogy igazat mond, és tényleg szereti a férjét. Fene gusztusa van. Mit lehet szeretni egy férfin? Eszembe nem jutna, hogy kísértésbe essek. A hölgyeket preferálom, bár az igazság, több az elmélet, mint a gyakorlat részéről. Kimegyek fülelni az előszobába. Érdekes, csak a házszaot kérdezte meg tőlem, azt nem, hogy találja meg a kaput, ahogy azt a vakok szokták részletesen kikérdezni az embertől. Ez ő lesz, mert hallom a bizonytalan lépteiket. Most ért fel az emeletre és nem megy tovább. Kinyitom az ajtót, anélkül, hogy becsengetett volna.

- Kezedet csókolom!

- Én pedig puszillak, Gézuka. Jani vagyok, a villanyszerelő és előttetek kicserélem az izzót, mert kinyiffant.

- Jaj, cimbor! Nem a te szőrös, bagós mancsodat kívánom számmal érinteni.

- Nyugi pajtás! Már látom, érkezik a minőségi különbség. Hölgyem, vigyázzon, mert létra van maga előtt! Kerüljön ki és Géza karjaiban landolhat!

- Kis csillag! Vártalak az ajtóban és a fülemre támaszkodtam, pedig tudom, az orromra kellett volna. Jani barátom szájában most is ott a tűzropi, te pedig illatozol, mint a májusi orgona.

Megfogtam a kezét és ráhajoltam a számmal.

- Gyere be szerény hajlékomba! Itt az előszobában lesegíthetem a kabátodat?
  - Szeptember elején kabát? Pulcsiban jöttem.
  - Orsika, rugalmas vagyok. Lényeg, hogy vetköztethesselek.
- Bal tenyeremmel érintettem pulóverét, megfelelő magasságban.
- Szerintem meleged lesz ebben a pulóverben.
  - Mindjárt kiderül, melyikünknek elviselhetetlenebb a hőérzete.
- Megfogta a kezemet és határozott mozdulattal tolta el magáról.
- Nem akartam szemtelen lenni. A hangod csodálatos, de muszáj volt meggyőződnöm arról, hogy testileg is nő vagy.
  - Ne hazudj, Tutyika! Egy órája bekalkuláltál magadnak, de rossz volt a számításod. Telefon végig azt hittem, nem a fejeddel, hanem a nemi szerveiddel társalgok.
  - Ha barátodnak tekintesz, megérdemlek egy érzéki puszt!
  - Sok barátom van, főleg vidéken. A puszimmal pedig takarékoskodnom kell. Javaslom, ülünk le valahova! Nem szeretném, hogy mondanivalóm közepette orcáddal a talajt érintsed. Haladj előttem és mutassad az utat!
  - Itt a szobaajtóban kibújok a lábbelimből, de rád nézve, mint vendégre, ez nem kötelező.
  - Egyébként képzeld el, taxival jöttem! Van ugyan már fehérbotom, de nem tudom megszokni. Mondjuk úgy, hogy otthon felejtettem, amiért fogok kapni a férjemtől.
  - Orsika édes, én kéznél vagyok. Felajánlom szolgálataimat, kaphatsz tőlem is!
  - Volt gyerekszobám. Vedd úgy, nem hallottam meg az ajánlatodat! Itt a lépcsőházban meg voltam löve, mert a szemem nem akart hozzászokni a félhomályhoz. Te ugye totál kuksi vagy, Gézuka?
  - Csupán a sötét jövőmet látom. Istenem, ha tudnád, milyen szép terveim voltak mára! Elképzeltem, hogy szőrén ülöd meg a lovat, nyereg nélkül. De hát, ember tervez, az isten... nem folytatom.
  - Rohamosan romlik a látásom. Olvasni már nemigen tudok. Ráadásul nagyon befolyásolnak a fényviszonyok.
  - Kellemes parfümöt használsz.
  - Mondtad múltkor, szereted az orgona illatát. Kedvezni akartam vele neked. Laca pedig utálja és kis híján összekaptunk, mielőtt elindultam hozzád.
  - Idegenkedem a férjedtől.
  - Remélem ő sem fog belédzúgni, ha személyesen megismerkedtek. Egyedüli kifogása ellenem a 180 centis magasságom. Hozzám képest mélynövésű, de kompenzálja súlyban.
  - Én pedig tíz centivel vagyok magasabb, mint te.
  - Hát ez az. Úgy tudom, Gida a legjobb vak barátod.
  - Együtt koptattuk a padokat a Vakok Intézetében.
  - Képben vagyok.
  - Orsika, ha kiderül, hogy Gidának megvoltál, esküszöm, kiherélem a csávót.

- Nem tartozik ide, de 32 éves koromig, azaz máig, csak Lacával voltam úgy. Rajtad kívül Gida az egyedüli vak, akit személyesen ismerek. Ám őt is csupán két hete. Összefutottam a szövíben Gidával és a barátnőjével, aki a barátnőm, mióta Pesten koptatom a flasztert.

- Én úgy tudom, Cunci is gyengénlátó.

- Ott telefonos, ahol Laca dolgozik. Gida felvetette, nem vagyunk-e testvérek? Azt mondta, neked anyukád megesett, de valamikor kiderült, hogy Polhammer Ármin az alkotód. Én pedig Polhammer Orsolya vagyok. Lehet, hogy az apánk azonos?

- Izgalmas a bevezetés. Valóban, nem ismertem a fateromat. Anyám nevét viselem 35 éve.

- Beindult a fantáziám Gida információja alapján. Még aznap hazautaztam vidékre a szüleimhez. Azt régen tudom, hogy apám szereti a pipihusit, amit anyám elnéz neki, mert megéri anyagilag. Anyu nem volt otthon, így azután aput vallatóra fogtam. Emlékezett a Csépa névre. Azt mondta, Valéria volt a kis csaj, akivel egy romantikus hétvégét töltött a Balatonon. Arról nem tud, hogy eredményes volt az összebújásuk. Látom, lelomboztalak. Kapóra jött, hogy apu levágatta velem a haját. Különben mindig én szoktam neki. Természetesen eltettem belőle egy csomót és ragaszkodom a vizsgálathoz. Tutyika, lehet, neked nincs szükséged egy testvérré, nekem viszont nagyon. Főleg egy ilyen felkészült, nem látó testvérré, aki segítségemre lehet, ha totál elsötétül számomra a világ. Múltkor elmondtam neked, hogy általánosba és gimibe is látóként jártam. Figyeltelek, mert kíváncsi voltam a reaklásaidra. Nyomtam a szöveget, mintha felhúztak volna és közben figyeltelek.

- Orsika, számíthatsz rám! Mindenben segítek, amiben csak módomban áll.

- Anyukáddal mikor tudnék beszélni?

- Anyámat megviselte az élet. Finoman szólva, idegbolond. Emlékezetem szerint soha nem volt férfivel kapcsolata azon ok miatt. Szült egy vak gyereket, akire hosszú ideig nem volt büszke. Köztünk legyen mondva, szégyellt engemet. Nem tudom, mit váltana ki belőle, ha kiderülne, megvan, aki bemocskolta a becsületét.

- Gézuka, ez így nem igaz. Apu nem erőszakolta meg anyukádat, hiszen több napot töltöttek együtt. Anyukád volt a „Kati,” akit táncba lehetett vinni.

- Számtalanszor ostorozza magát, hogy ő csupán egy vakot volt képes szülni. Ehhez képest kiderülne, nem benne volt a hiba, hanem az alkotómban, hiszen te is látássérült vagy.

- A férjem egyetért velem, hogy végeztessük el a vizsgálatot. Ő elfogadta, hogy a felesége lassan megvakul. Belőled ember lett, méghozzá jó módú zenész és informatikus. Semmi oka az anyukádnak, hogy szégyelljen. Büszke lehet rád.

- Csillagom, ezt próbáld az anyámnak bemesélni! Neked még ezután jön a feketeleves! Azt persze elhiszem, hogy Laca vakon sem fog elhagyni tégedet, mert látóként bizonyítottál neki.

- Tökéletesen soha nem láttam.

- Azt mondtad múltkor, szégyelled a fehérbotot. Kvittek vagyunk, mert én is. Ebből az az igazság, hogy szégyelljük a fogyatékoságunkat. Akkor pedig miért csodálkozunk, hogy kevés látóban van kellő empátia irántunk? Miért nem válaszolsz?

Meghallottam, hogy Orsika sír. Odaléptem a székéhez. A mi családuknban az érzelmek titkolva vannak. Anyámmal évente négyszer puszkolozunk össze, név- és születésnapok alkalmával.

Sutának éreztem magamat. Orsikát átöleltem és megpusziltam.

Könnyei áztatták az arcomat.

- Ne sírjál! Most úgy érzed, az ellenséged vagyok, de értsél meg engemet is! Nekem csak anyám van, tégedet pedig, feltételezem, szerető rokonok vesznek körül.
- Ez igaz. Apu rokonai ott élnek a faluban. Mi pedig hasonlítunk egymásra és nemcsak a magasságunk kirívó. Látom, szőke vagy, ahogy én is.
- Rendben. Alávetem magamat a vizsgálatnak. Vágjál a hajamból, amennyit óhajtasz! Boldogan fogadnálak testvéremként, de anyámat nem szeretném megbántani.
- Csináltassuk meg a vizsgálatot, a többivel ráérünk!
- Ne sírjál, mert a női könnyektől elveszítem minden erőmet!
- Ha a DNS vizsgálat azt igazolja, hogy testvérek vagyunk, ráérünk gondolkodni a folytatáson!
- Ölelek egy vonzó kis tündért, aki lehet, hogy a testvérem.
- Gézuka, mivel szeretem a férjemet, a kettőnk kapcsolata akkor sem változhat, ha a vizsgálat nem igazolja a feltevésemet.
- Abban az esetben mindent elkövetek, hogy meghódítsalak.
- Mióta az eszemet tudom, apu minden nőt meg akar hódítani. Érzem, a vér nem válik vízzé.
- Kell neked egy ilyen léha testvér?
- Tutyika, itt vagyok a lakásodban és az udvarláson túl, egyetlen momentum kivételével, nem voltál erőszakos. Ezzel a gyengédségeddel pedig engemet igazolsz. Jár a szád, de arany szíved van.
- Meggyőztél. Momentán nehezen tudom elképzelni, hogy ez a vonzó nő a jövőben számomra testvér legyen.

A fehérbot-napi fellépés részünkről elmaradt, de a vizsgálat Orsit igazolta. Fél év telt el, mikor kellő erővel felvértezve, ketten álltunk anyám elé a ténnyel. Ő pedig Orsit elfogadta, de Árminnal nem kívánt találkozni.

2016. december 10.

DARINKA

Meglehetősen gatyarohasztónak mutatkozik ez a nyár. Még jó, hogy május elején lecuccoltam Pestről és tervem szerint a fűtési szezonra óhajtok hazamenni. Ja, kérem, arany élete van a nyugdíjasnak, főleg, ha aktív korában megszédte magát a nyugdíjas éveire. Lényegében, se kutyám, se macskám, ha nem számolok a szomszédasszonnyal, akinek tavaly halt meg a betevője és az idén úgy döntött, ő is a nyaralójában üti el az idejét. Zdenkó-Zdenkó, emlegetted a szamarat. Láthatod, most csukta be maga után a kertkapudat és elindult a ház felé, kezében valami éték lehet, hogy nehogy éhen dögljél.

- Csókolom a kezecskéidet, kedves Olga.

- Szia, Zdenkó! Láttam nemrég keltél fel, gondoltam jól jön egy kis műsoron kívüli reggeli. Többet sikerült készítenem magamnak, hát megosztom veled.

- Aranyos vagy, de tudod, hogy a figyelmességeddel zavarba hozol?

- Ne törődj semmivel, fogyasszad el! Egészségedre! Még meleg.

Elém terített az asztalra, de ő is leült. Kétségtelen, már az illat is megmozgatta gyomorbolyhaimat. Sült sonka tojással és még finom puha zsömlekenyeret is prezentált mellé a szomszédasszony. Falatoztam, ő pedig szóval tartott. Mesélt a nehezen elviselhető magányáról és csodálkozott, hogy én milyen jól viselem férfi létemre. Ráadásul, pár évvel én vagyok az idősebb a 65 évemmel. Olga is elmúlt már pár hete 61 éves, de biz isten, jól tartja magát. Pár évet letagadhatna a korából, de minek, ha úgysem akarják feleségül venni? Táplálkozásom felénél tartottam, mikor az egyik szobában megszólalt a mobilom. Frissen keltem fel az asztaltól, elnézést kérve.

- Tessék parancsolni!

- Szia, Zdenkó! Remélem, tudod, ki vagyok?

Elindultam kifelé a konyhába, elvégre nem hagyhatom magára a vendégemet, aki éppen azon fáradozik, hogy ne haljak éhen.

- Júliám, tégedet a legnagyobb hangzavarban is megismernék. Ha teszem azt, Fradi-Újpest meccset közvetítene a rádió és te a szurkolók között lennél, esküszöm a hangszórón keresztül is megismerném csicsergő hangocskádat.

- Óriási! Jelentem, túléltem a szózuhatagodat.

- Hálátlan kutyus vagy, ha ennyire értékeled.

- Bocsika, Zdenkó bácsi! Különben is, kérni akarok tőled, akkor pedig ne cikizelek, ugye?

- Életem, bármit kérhetsz, teljesítenek tekintheted. Ha azt óhajtod, térdre ereszkedem és így megyek fel érted gyalog Budapestre. Beszélj, hogy ihassam szavaidat!

Olga ekkor állt fel és intett, hogy távozik, de maradjak csak, becsukja maga után a kertajtót.

- Holnapután lesz Darinka húsz éves. Megkérdeztem tőle, milyen ajándéknak örülne. Én marha elmondtam neki előtte, hogy te Lellén vagy egész nyáron. A többit kitalálhatod! Darinka odaugrott hozzám, majdnem fellökött, mert már nem pehelysúlyú a lányom és elkezdett puszilgatni. Közben a szöveg, hogy: „Anyu, tudod milyen jól éreztük magunkat tavaly Zdenkó bácsinál?”

- Édesem, gyertek és akkora születnapot csapunk, hogy Fonyódon is táncra perdülnek a halottak a temetőben.

- Nekem dolgoznom kell, de ha beleegyezel, pár napra exportálom hozzád a szerelmes lányomat. Csak tudnám, mit eszik rajtad ez a kis bolond?
- Julcsikám, ne töprengjél rajta! Könyveljed el, hogy Darinka sajnos értelmi fogyatékos! Tudjad be annak a vonzalmát. Az, hogy bizonyos vonatkozásban az anyjának sem vagyok közömbös, mellékes. Pedig esküszöm nem bánnám, ha falatoznál rajtam, szépségem.
- Veszek egy vízipisztolyt és lelőlek. Mennem kell melózni tíz órára és közben a te süketelésedet hallgatom, ami ráadásul még tetszik is. Ha beleegyezel, holnap reggel vonatra rakom Darinkát és felhívlak, hogy mikor indul Budapestről. Viszont arra kérlek, feltétlenül várjad az állomáson, mert ha nem, ez a kis buta képes elkóborogni valahova, miközben esküszik rá, tudja, hol van Zdenkó bácsi nyaralója.
- Julcsikám, de komolyan, el tudod képzelni, hogy nem megyek ki elé?
- Nem tudom elképzelni, de baromira félted őt. Tudod jól, senkivel nem akar beszélni, esetenként bedühödik a neki nem tetsző környezetre. Szóval, nem folytatom, hiszen ismered. Két ember van a földön, akik fát vághatnának a hátán. A másik te vagy.
- Egyelek meg, kis énekes pacsirtám. Száz éve arról álmodok, hogy egyszer ez a szépasszony megajándékoz magával.
- Emlékeztetek rá, papíron soha nem voltam asszony!
- Tudom, Darinkát az égből pottyantották. Óh, istenem! Mielőtt végleg lehunyom szemeimet és porhüvelyemet átadom az enyészetnek, legalább egyszer eljátszhatnám annak a pottyantónak a szerepét.
- Zdenkó, de most komolyan! Múltkor azt mondtad, nem is emlékszel rá, mikor állt fel utoljára.
- Az igazat mondtam, de te csodákat tudnál vele tenni.
- Erről ennyit. Pá picinyem, reggel hívlak valamikor.
- Puszika a hasikádra, Julcsikám.
- Adnád te lejjebb is, de minek?

*

Leültem és megettem a maradékot. Olgának láttam az arcán, mikor távozott, hogy nem volt boldog. Ez van. Belém esett a csaj. Kis túlzással, naponta tesz nálam látogatást. Fogalmam nincs, hol van a fenekén anyajegy, de azt tudom, nem rajta múlik, hogy bizonyosságot szereznek. Néha, ha rossz az idő és nem tudok horgászni, komolyabban belegondolok ebbe a szomszédságba. Olga és én, az ágyban. Lényegtelen a pozitúra. Az udvarias modorommal érdeklődök tőle, hogy nem fáj? Ő pedig azon a kedves mély, búgó hangján lereagálja: „miért, már betetted?” Hát ez az. Két öreg nyugdíjas, ha összebújnak, az élvezetet az jelentheti, amikor széjjelmennek. Jelzem, soha életemben nem volt feleségem. Nőim szoktak valamikor lenni. Itt van ez a gyönyörűség, a plátói szerelmem, Júlia. Tulajdonképpen testvérbátyámnak a nevelt lánya.

Mikor megnősült, Júlia volt az újdonsült feleség hozománya. Még egészen kislány volt, mikor elkezdtem ostromolni a bratyóékat, hogy adják nekem a kis cserfest. Persze ők is szerették. Nem is született testvére. Júlia elkezdett egyetemre járni, mert komoly szinten érdekelte a kereskedelem. Még nem fejezte be az első évet, mikor meglepte szüleit azzal, hogy nem azért hízik, mert sokat eszik, hanem, áldott állapotba került. Az áldó személyét azóta is homály fedi, mert Júlia tisztában volt az adottságaival, hogy vonzó lány és vonzotta a barátokat. Miután megesett, elment a kedve a szerelemtől. Megszületett Darinka, a kis árva. Bratyóék gondját

viselték, bár nem volt könnyű a helyzetük. Darinka ugyanis koraszülöttként jött a világra és szellemileg visszamaradott. Momentán úgy saccoljuk, hogy egy hat éves gyereknek felel meg a szellemi szintje. Mindemellett ő is szép lány. Nem csoda, hogy anyukája hét lakat alatt tartja.

Valamennyit járt iskolába, illetve magántanuló volt, tehát írni és olvasni tud. A számolás pedig örökség az anyukájától. Arról fogalmam nincs, honnan szedte a választékos kifejező stílusát.

Néha vannak dührohamai, mikor például Júliához vendégek mennek és Darinka egy idő múlva úgy ítéli, elege van belőlük, akkor ezt bizony kimutatja szavakkal, de minden bizonyára képes lenne átmenni tettelegességbe is. A húsz éve alatt egyedül nemigen látta senki az utcán. Amúgy tisztaságmániás a kis csaj. Kicsi. Alig három centivel magasabb, mint az anyukája és elől-hátul igencsak látszik, hogy nő van a ruha alatt. Ha Julcsi dolgozik, Darinkára rázárja a lakás ajtaját, akinek ez természetes, hiszen ehhez szokott hozzá. A felmenők az évek alatt kikoptak az életből. Én vagyok az egyedüli rokonnak mondható számukra. Júlia egy közepes üzletláncnál ügyvezető igazgató. Sokat dolgozik, és ennek megvan a látszata, mert szép otthonuk van és annak ellenére, hogy Darinkát nem engedi egyedül sehova, mégis szép ruhái vannak neki is. Azt hiszem, kettőjük között nem kerül soha terítékre Darinka fogyatékosága. Ahogy élnek, bevett életforma. Nem tudom, mit szólna hozzá Darinka, ha az anyukája egyszer csak bepaszizna? De Júlia nem tesz ilyet. Ő a szülés után apró öltésekkel bevarrta a szűkségtelen nyílását, ahogy szokta mondani nekem. Zdenkó! Ne tespedjél itt a konyhában, hanem tessék átvedleni pecásnak!

Holnap érkezik a kis unokahúg. A pár napból pár hónap lesz, ha rajtam múlik. Tavaly itt voltak egy hónapig nálam és mikor hazavittem őket, Darinkától úgy kellett megszöknöm. Utólag mondta Júlia, hogy szabályos dührohama volt, mert nem akart hazamenni.

Most pedig nem fogom engedni. Igaz, egyedül lesz, az anyuci nélkül. Akit egyébként imád.

*

Hajnalban nekiálltam főzni. Éjjel sajnos azt álmodtam, hogy Júlia nem akarta elengedni Darinkát, de végül feltette a vonatra, ami kisiklott és Darinka kiesett a peronról. Úgy éreztem, nem lehet véletlen egy ilyen álom. Döntöttem. Még időben felhívom Júliát és megbeszélem vele, felmegyek a lányáért Pestre. Ezért kellett korán kelnem, hogy mire visszaérünk Lellére, ne kelljen szegény kislánynak éhenhalnia. Ott tartottam, hogy néztem az órát, mikor hívhatom a hölgyet. Megszólt a mobilom. Júlia neve szerepelt a kijelzőn.

- Mondjad, édes!

- Ez a bűdös kölyök alig aludt éjjel. Azt mondta, ha elalszik, nem tudom kivinni a pályaudvarra, mert dolgozni kell mennem. A lényeg, feltettem a vonatra a második kocsiba. Két nagy csomagja van, mert ismerlek mindkettőtöket, hogy az a pár nap hosszabb lesz. Egy idős nő ül mellette és mivel Fonyódra megy, megkértem, Darinkát Lellén szállítsa le. Zdenkó, kérlek, ha megérkezett, azonnal hívjatok, mert addig képtelen vagyok bármit csinálni! Tudod jól, mennyire félttem őt.

- Te pedig tudod jól, Julcsikám, ha ez lenne az egyedüli pozitívumod, hogy imádod a fogyatékos lányodat, már ezért is szeretnélek.

- Hidd el, a hétköznapiakban nem foglalkozom a fogyatékoságával. Igaz, ehhez bevált házi-
rendünk van. Ha ketten elmegyünk valahova, nem kell szégyenkezniem miatta. Sőt! Képzeld el, hódolom, hogy a lányom a konkurenciám. Számtalanszor tapasztalom, még megnéznék engemet is a pasik, de csemegének Darinkát tekintik. Nagy szerencsém, hogy fogyatékoságának nincsenek külső jelei. Talán az, hogy nem foglalkozik a környezetével. Ő nem nézelődik az utcán, az embereket pedig utálja.

- Elhiszed, hogy nekem is megemelkedett a pulzusom?
  - Tudom, te bolond hódoló. Darinka pedig mintha a te lányod lenne. Nemigen vagy barát-
kozó te sem.
  - Júliám, napestig hallgatnám a csivitelésedet, de szólít a kötelesség. Órák óta készülök a
lányod fogadására egy kis kajával és muszáj lefürödnöm, mert ha köznapi ancugban kime-
gyek elé és megérzi a ruhámon a sültgyma szagát, képes és visszaszáll a vonatra.
  - Látod Zdenkó, ez az, amitől nem félek. Darinka bolondul utánad. Képzeld el, felváltva
használja, hogy Zdenkó bácsi és hogy szerelmem! Mondhatom én neki, hogy a nagypapája
lehetnél, lehurrog. Menjél, készüljél és hívjatok!
  - Azért arra még lenne némi időm, hogy megnézzem, hol tartózkodik a zabszem pillanatnyi-
lag.
  - Puszilla, Zdenkó papa, mert ha a lányom odaér, aligha fogod egy darabig igényelni az
anyja pusziját. Szerintem egésznap nyalogatni fog tégedet.
- Tegnap a vendégszobát is kitakarítottam. Darinka képes lenne pókhálózni, mikor megérkezik.
Patyolat tisztaságot tart a lakásukban. Igaz, ez teljesen az ő feladata. Havonta pucol ablakokat.
Mos, vasal, amivel sokat segít Júliának.

*

Húsz perccel előbb mentem ki a pályaudvarra, nehogy gubanc legyen. Piszkosul kellett kon-
centrálnom, hogy a második kocsinál várakozzak. Megállt a szerelvény és először két nagy
csomagot láttam meg a nyitott ajtóban, majd Darinkát is, aki miután meglátott, le akart ugrani
a lépcsők tetejéről, de szerencsémre tudtam rá hatni. Leszállt és kezeimbe nyomta a két
terjedelmes cuccot. A nyakamba ugrott csomag nélkül.

- Darinkám, halkabban üdvözljél, mert mindenki minket néz!
  - Bocsánat!
- Miután látta, hogy átveszem egy kézbe a cuccokat és szabad kezemmel magamhoz öleltem a
kisasszonyt, megnyugodott, hogy nem tettem le a táskákat a földre.
- Hogy utaztál?
  - Mellettem ült az a néni, akire anya rábízott. Egész úton duruzsolt a fülemben, de én nem
akartam neki válaszolgatni. Anya mindig azt mondja, senkinek ne áruljam el a nevemet, mert
vannak gonosz emberek. Különben is, egész úton néztem a táskákat, amik a fejem felett
voltak a polcon, nehogy elloppja valaki. Hívjad fel anyát, mert idegeskedik!
- Kénytelen voltam vele ismét megfogatni a táskákat, hogy felhívjam Júliát. A köszönésen túl
nem jutottam, mert Darinka odahajolt és elkezdett szövegelni az anyjának, nem túl diszkréten.
Csomagok ismét a kezembe, telefon Darinkánál és nyomatta a szöveget, de lecsitítottam.
Miután elsuttogta Júliának az utazás emlékeit, elköszöntek egymástól.
- Gyere, siessünk az autóhoz, nehogy azt is valaki meglovasítsa!
  - Hihíhi! Az autót nem a lovak húzzák.
- Itthon el akartam magyarázni, hol találja meg a szobáját, na meg a fürdőszobát, de közölte
velem, ő nem hülye és emlékszik rá.
- Mosdás után megreggeliztünk, ami tulajdonképpen ebédnek felelt meg.
- Képzeld el Zdenkó bácsi, otthon anya meg akart tömni, de mondtam, hogy nem vagyok
éhes! Anya küldött pénzt neked, de nem tudom, hova tette.

- Csillagom, menjél átöltözni fürdőruhába, mert máris nagyon meleg van és kimegyünk a vízhez!

Bejöttem a szobámba és pillanatok alatt átvedlettem fürdőnacira.

Várakoztam és egyszer csak Darinka megérkezett, kezében egy zacskóval, amúgy totál meztelenül. Az vesse rám az első követ, aki férfi létére ilyenkor nem néz végig az érkező alkatán.

Darinka igazi nő. Tavaly láttam utoljára meztelenül. Azóta mindig csak ruhában Pesten.

- Darinkám, előbb fel kellett volna vened a fürdőrucit.

- Megtaláltam azokat is, de ez fontosabb volt, mert anya a lelkemre kötötte, hogy adjam oda neked a pénzt.

- Elteszem, és majd hazaviszed. Tudod, hogy egy nagy lánynak nem illik meztelenkedni mások előtt?

- Tudom, és soha nem tennék olyat. Te nem más vagy. Képzeld el Zdenkó bácsi, anyának van egy fiúja, de már az enyém is!

- Mars felvenni a fürdőruhát!

Megijedt a keményebb hangtól és beszaladt a szobájába. Nekem meg beindult a fantáziám a fiúkról, akikről említést tett. Alig tudtam kivárni, hogy visszajöjjön.

- Üljél le és meséljél a fiúkról!

- Ja! Az nem olyan igazi fiú, hanem, egyszer láttam anya szobájában egy olyan valamit, ami hosszú és rezeg, ha bekapcsoljuk. Anya azt mondta, amikor ideges, olyankor bedugja a nenusába és attól megnyugszik. Azt mondta az az ő fiúja. Képzeld el, mikor nem volt otthon, én is kipróbáltam. Nagyon fájt és még véreztem is kicsit. Elmondtam anyának, mikor hazajött és azt mondta, máskor már nem fog fájni és igaza lett.

- Szoktad használni?

- Majdnem mindennap, amikor anya nincs otthon. Kettőnknek van egy fiúnk. Mókás, nem?

Megijedtem, mert láttam, hogy nyílik a kapu és Olga libeg be rajta, de nem volt semmi a kezében. Darinka is meglátta és kíváncsi volt a jövevényre.

- Olga kedves, mint látod, vendégem van.

- Ne haragudjál, nem volt zárva a kapu! Majd szóljál, ha elmegy a vendéged!

Köszönés nélkül távozott.

- Darinkám, tavaly találkoztál a nénivel, ő a szomszédom.

- Ja, arra emlékszem, de akkor egy bácsi is volt vele.

- Azóta a bácsi meghalt, ő volt a férje.

- Te pedig Zdenkó bácsi mindig azt mondod, hogy csak minket, anyát meg engemet szeretsz.

*

Kimentünk a strandra. Mindketten felmálháztuk magunkat pléddel, valamint törölközőkkel és napolajjal. Vittem a hűtőtáskában üdítőket. Segített leteríteni a plédet, majd elkezdett fennhangon kacagni, mikor leolajoztam, még a combjait is.

- Darinkám, halkabban!

- Jó, de csikis vagyok.

Mit tagadjam, büszke voltam magamra, látva, hogy főleg a fiatalabb srácok, legeltetik Darinkán a szemüket és aligha értették, mit keres egy ilyen bombázó ennek a vén majomnak a társaságában. Bementünk a vízbe és először közölte velem, hogy hideg. Jó messzire besétáltunk.

- Emlékszel, hogy tavaly megfürdetted anyát, meg engemet is?

- Nem hoztál fürdősapkát.

- Hoztam, de nem találtam meg. Nem baj, ha vizes lesz a hajam, majd megmosom.

Félt a víztől, de úgy nem, ha fogtam őt. Még a víz alá is benyomtam, nem sikoltzott. Persze, ő is lenyomott engemet.

Szabályosan birkóztunk. Szerencsére nem volt senki a közelünkben.

Mikor kijöttünk, a hosszú hajából csavarni lehetett a vizet, amit meg is tettem. Feküdtünk a pléden és halkán beszélgettünk.

- Mit akar tőled az a néni?

- Szerintem semmit. Ő is egyedül van, akárcsak én.

- Nem igaz, te nem vagy egyedül, mert itt vagyok én.

- Olga néni ezt nem tudta.

- Akkor most már tudja, és ne jöjjön át, mert nem szeretném!

Ő javasolta egy óra múlva, hogy még egyszer menjünk fürdeni, de csak akkor, ha megfürdetem megint. Végig csendes volt és annyira, hogy a suttogását alig értettem meg. Az vesse rám az első követ, aki 65 éves korában nem lett volna büszke egy ilyen dekoratív lány társaságában. Tisztességesen kifárasztott a hancúrozásban. A nyaralóban viszont éhes volt. Sikerült két evésre fenekére csapnunk a reggeli főzőcskézésemnek. Késő délután elmentünk sétálni. Szokatlan volt tapasztalnom, amit addig is tudtam, hogy Darinkát semmi nem érdekli, ami körülötte zajlik. Ha nem fogom a kezét, képes lett volna átmenni az autók előtt.

Este Júlia felhívott.

- Ne haragudj Zdenkó, de szokatlan, hogy Darinka nem várt itthon!

- Képzeld el Julcsikám, a lányod kijelentette, hogy semmi keresnivalója nincs nálam a szomszédasszonynak. Bejött hozzánk és Darinka kinézte.

- Vigyázz Zdenkó, mert a lányom szerelmes beléd sok éve!

- Én is az anyukájába.

- Ne szédíts, Zdenkó papa, hülye vagyok anélkül is!

Elmondtam, hogy a gyermeke makulátlan tisztán fekszik az ágyán és a tv-t nézi, de mielőtt lefeküdt, meg kellett szárítanom a haját. Julcsi csupán annyit jegyzett meg, hogy ne csodálkozzak.

*

Másnap reggel tejszínhabos kakaót készítettem neki és egy csomó csokoládé várta születésnapján az asztalon. Valamint vettem neki egy nagy plüss nyuszt, mert otthon a mackójával szokott aludni.

- Azt makogta a nyuszi, hogy ma lett Darinka húsz éves.

Na persze. Felkapta a nyuszt, megpuszilta, én meg csak utána következtem. Megreggeliztünk, de muszáj volt kakaóval kezdeni a napot nekem is, mert kikövetelte. Felbontott egy tábla csokoládét, majd lazán az ölem beült és mintha gyerek lennék, elkezdett etetni. Egy kockasor az ő szájába a másik az enyémbe. Tavaly is így csinálta, de akkor itt volt az anyja, aki próbálta nevelni őt, hogy nem illik a bácsik ölébe ülni. Ezt igyekeztem előadni neki, de közölte, én nem egy bácsi vagyok, hanem az ő szerelme.

Fogalmam nincs arról, ilyenkor hogy viselkedik egy volt férfi, akinek a húsz éves lány minden teketória nélkül szerelmet vall az ölében ülve. Rendellenesnek éreztem a szituációt, de különösebben nem volt ellenemre. Napközben csavarogtunk. Este kimentünk horgászni. Választottam egy olyan helyet, ahol nem tartózkodtak a közelünkben. Természetesen, mikor sikerült közösen egy halat fognunk, Darinkát ismét csitítanom kellett, miközben a halat nem merte megfogni.

- Holnap neked kell megsütnöd, mit szólsz hozzá?

- Ameddig ficáncol, nem fogom meg.

Sietnünk kellett haza, mert elkezdett csöpögni az eső. Este én kezdem a fürdést, mert Darinka sokáig elszöszöl a fürdőszobában, ahhoz nincs türelmem, hogy kivárjam. Hallottam valamikor, hogy megfürdött és bement a szobájába, majd elkezdett zengeni az ég, de nagyon. Darinka pedig megjelent nálam hálóingben.

- Zdenkó bácsi, nagyon félek egyedül, mert dörög. Itt alhatok melletted?

Nem volt kíváncsi a válaszomra. Megfogta a takarót, felemelte, befeküdt mellém. Megölelt, megpuszilt és közölte, mellettem nem fél. Én viszont abban a pillanatban, hogy felsőtestét hozzám nyomta, elkezdtem magamtól félni. Bevillant agyamba a vibrátor, amit naponta használt otthon. Nem vagyok biztos benne, hogy én voltam a kezdeményező. Utólag azt hiszem, ő ért először hozzám intim részen, bár valószínű, nem tudatosan. Viszont, ha megtörtént, nem vette el a kezét. Ráizgult arra, amit, illetve amilyet addig soha nem látott. Fellobbant benne az egészséges női ösztön, ahogy bennem is vágyakat ébresztett. Kezemmel elkezdtem feltérképezni finoman hálóing alatt a testét. Mit mondjak, jobb volt sokkal, mint előző nap csupán a szemeimmel látni. Csókolózni nem tudott, én mutattam meg neki, hogy kell.

- Darinkám, lehúzzuk a bugyidat, jó?

Nem tudott, vagy nem akart válaszolni. Mikor próbáltam levenni róla, a teste megremegett.

- Emeld fel a fenekedet!

Régen volt dolgom felizgult nővel és abban sem vagyok biztos, hogy ilyennel. Darinka égett a vágytól és a teste nem igényelt több előjátékot. Óvatos voltam, de felsikoltott, mikor beléhatoltam. A maradék eszem is elhagyott. Én voltam végig az irányító, Darinka pedig a fellegekben járt. Minden porcikája remegett. Meghalt körülöttünk minden. Még a villámlásokat sem láttuk. Alighanem soha, vagy legalábbis nagyon régen fordulhatott elő ezzel a tiszta lánnyal, hogy csurom vizesen, izzadtan aludt el a karjaimban.

*

Reggel álmosnak tűnt. Egész éjjel meg se mozdult, de elsőre meghallotta, hogy mondom a nevét és felriadt.

- Hogy aludtál, kislány?

- Még most is alszom, Zdenkó bácsi, pedig muszáj kimennem a fürdőszobába.

- Siessél, nehogy bent menjél ki!

- Ezt nem értem, majd elmagyarázod?

Kiment, én pedig felhívtam Júliát.

- Úristen, Zdenkó, valami baj van, hogy ilyen korán hívsz?

- Szerintem semmi baj nincs Julcsikám, de te majd eldöntöd, mint anya! A lányod este nagylány lett és nem a közös fiútok által, hanem általam.

- Megpofozom azt a pletykás csajt. Mindenki előtt játssza a mulyát, bezzeg Zdenkó bácsinak elmeséli az intim dolgainkat is.

- Csillagom, legalább ezek után tudom, mi a dörgés nálad.

- Piszok alak vagy, ha elmondod bárkinek! Egyébként számítottam rá, hogy megtörténik köztetek, amit Darinka kiharcol magának.

- Julcsikám, visszavonod a „piszok alak” kijelentésedet! Pontosan tudod, soha nem lennék képes nektek ártani, ahogy én is biztos vagyok benne, Darinka húsz éves korában sem tudja, mit jelent egy pofon. Az anyucikája nem fogja bántani őt, azért mert nekem mindent elmond.

- Vigyáztál rá, mert nem szeretnék nagymama lenni?!

- Látom édesem, neked is korán van még, akárcsak a lányodnak. Hogy tudsz ilyen butaságot kérdezni? Este Lellén égiháború volt és ezért bemenekült Zdenkó bácsi mellé, egyenesen az ágyamba. Véletlenül érintettük egymás intim zónáit. A többi pedig ebből következett. Büszke vagyok magamra az én koromban.

- Én pedig örülök neki, hogy a lányom nem csalódással kezdi a felnőtt életét. Lelki szemeim előtt látom, ahogy tombolt.

- Úgy emlékszem, hogy igen, de tudod, nekem sem volt helyén az eszem. Amire határozottan emlékszem, úgy aludt el közvetlenül a tombolás után, mintha fejbe verték volna. Júliám, meg kell néznem, mit csinál, mert már régen ment ki a fürdőszobába.

- Innen Pestről látom lelki szemeimmel. Darinka zuhanyozik, mert este megizzadt. Feltételezem, nem volt rajta hálóging, mikor bebújt melléd. Ha igen, most azt is kimossa.

- Te valamikor egy kacsával szeretkeztél, abból született meg Darinka. Két nap után elmondhatom, ha nincs mellettem, akkor tévézik, vagy a fürdőszobában tartózkodik. Imádnivaló a gyermeked. Itt az ideje, hogy megtanítsam főzni. Ma lesz az első lecke.

- Hála istennek, lesz min idegeskednem.

- Júlia, az úr legyen veled!

- Vigyázzál nagyon rá! Szia, Zdenkó!

*

Reggeli után megbeszéltük a feladatokat. Darinka borsót szed és pucol. Én addig füvet nyírok. Tekintetéből kiolvastam a jövőmet, miután elfoglalta csokoládés helyét az ölemben. Alighanem ez napi programmá válik nála.

- Anyának szeretnék mesélni a tegnapestéről. Ha végzek a munkával, lefekhetek melléd, Zdenkó bácsi?

- Áru!d el Darinkám, akkor hogy lesz ebédünk?

- Húúú! Ez nem jutott eszembe. Pedig fontos, mert korgott a gyomrom, mikor felébredtem.

- Főzünk, abban is segíteni fogsz nekem, majd eszünk és kimegyünk a strandra, mert megint meleg lesz! Estefelé szeretnék egy nagyot sétálni veled. Boglárón felmegyünk a kilátóba.

- Azt nem tudom, hol van, de olyan jó, mikor sétálunk és fogod a kezemet.
- Fogom, mert féltelek.
- Akkor is féltenél, ha nem mennék alá az autóknek?
- Igen, akkor is. A strandon büszke vagyok rád, mert szép kislány vagy.
- Anya is szokta mondani, pedig ő is szép, csak nem hiszi el magáról.
- Maradjunk annyiban, este fürdés után, ha dörög az ég, megint mellettem alhatsz, hálóing nélkül, mert tudod, nagyon melegünk lesz!
- Szeretném, ha nagyokat villámlana, pedig félek olyankor. Kapjad be még ezt a kis csokit, aztán futok a kertbe borsót szedni!

Repülve teltek a napok. Darinka egyre ügyesebb lett a konyhában.

Nem értem, Júlia miért nem tanította főzni. Lassan, de precízen csinál mindent és milliószor kérdez. Ami pedig személyemet illeti, megveregethetem saját vállamat, mert naponta minimum egyszer betábláz a kis csaj. Olyannyira, hogy idős, tapasztalt létemre kifogytam már a szeretkezés variációiból. Ő pedig boldog és esküszöm, hogy memorizálja a szituációkat. Két hete van itt és lekopoghatnám, már nem kell figyelmeztetnem, hogy halkabban beszéljen. Nem értem a dolgot, Darinka egyre értelmesebben viselkedik. Ami igaz, a napból cirka 16 órát vele vagyok, és sokat beszélgetünk. Minden mozdulatára odafigyelek és ha valamit helytelennek tartok, finoman megértetem vele. Hétfvégén, pénteken munka után jön Júlia. Szombaton akart, de a lánya könyörgésének nem tudott ellenállni. Örömmel várom én is a hölgyet, de tudom, a személyes találkozásunk első perceiben némi zavar lesz, amennyiben eszembe jut, hogy naponta vibrizik, ő pedig Darinka jóvoltából tudja: „Zdenkó bácsi kukija jó meleg és csak néha kell simogatni, hogy kemény legyen.” Momentán ott tartunk Júliával, hogy elméletben a kapcsolatunk sokszorosán meghaladja a gyakorlatot.

*

- Milyen lecsót csinálsz anyukádnak?
- Finomat, majd meglátod. Megint jön a boszorkány.
- Ha nem akarsz Olga néniel találkozni, menjél be a szobába tévézni!
- Nem megyek.

Azért ez buli. Tetszik a hiúságomnak, hogy mindketten féltékenyek egymásra, miközben semmi olyan kapcsolatom nincs a szomszédasszonnyal és nem is lesz. Gyakran bejön, de pár percnél tovább nem bírja elviselni Darinka viszonyulását. Nem mondhatnám, hogy szemtelen vele, csak érezteti, hogy utálja. Ma például Olga leült és Darinkának éppen ott kellett söprögetnie, tehát felállította a hölgyet, aki kénytelen volt távozni, mert következett a konyha felmosása, akkor pedig engemet is beküld a szobába a kisasszony. Olga el, Darinka pedig kiöntötte a felmosóvizet, mert esze ágában nem volt a felmosás, hiszen anyukájának főzi élete első lecsóját, mert érkezik vonattal Júlia.

- Nemsokára indulnunk kell a pályaudvarra.
- Megengeded, hogy ne menjek? Vigyáznom kell a lecsóra, mert képes a vénasszony és visszajön, amikor nem vagyunk itthon és megzabálja.
- Hogy beszélsz?
- Bocsánatot kérek, nem szeretem őt!

- Darinkám, be lesz zárva még a kertkapu is. Anyukádnak pedig fájna, ha szeretett lánya nem várja őt.

Persze, hogy várta. Méghozzá a vonat elejénél várakoztunk és Júlia a végén szállt le. Sok volt az utas, de Darinka úgy cikázott köztük, miután meglátta az anyját, hogy öröm volt nézni.

A száját persze nem tudta tartani. Mire odaértek hozzám, Júlia képben volt, hogy lánya első főztje várja a nyaralóban.

Fantasztikus volt. Le kellett ülnünk a konyhában, Darinka üdítőt hozott, kibontotta, öntött, majd tálalta a lecsót. Szegény anyukának potyogtak a könnyei, miután tőlem is megkérdezte és megerősítettem, bizony az első mozdulattól az utolsóig mindent Darinka csinált. Ez, hogy még tálalt is, nem volt megbeszélve.

- Zdenkó bácsi, ugye még ma elvisszük anyát fagyizni?

- Édesem, nem tudom Zdenkó bácsival miben maradtatok, de én ma nem óhajtok fagyit enni. Érezni akarom sokáig a számban ezt a finom lecsót. Tudod, szívem, nekem ez mindennél többet ér, hogy ilyen ügyes lányom van.

- Örülök neki és képzeld el anya, hogy neked akartam örömet szerezni vele. Nagyon féltem, de Zdenkó bácsi mindent leírt egy papírra és magamra hagyott, mert azt kértem tőle. Nem-sokára kezdődik az a film a tévében, amit te nem szeretsz. Nézni akarom, te pedig úgyis Zdenkó bácsi szobájában fogsz aludni.

Csak reméltem, hogy Júlia is úgy örül a lánya ötletének, mint én.

Tavaly egy hónapig voltak itt, de akkor nem jutott Darinka eszébe, hogy az anyukája velem aludjon.

*

- Van igazság a földön, vagy legalábbis Darinka közelében, igen. Te lecsót kaptál tőle, én pedig tégedet.

- Vegyesek az érzéseim, mert félek. Hány éve élesztgeted ezt az illúziót és most úgy néz ki, hogy beteljesül. Gondoltál arra, mi van, ha nem felelek meg az igényeidnek?

- Julcsikám, ez úgy hangzik, mintha Casanova lennék.

- Soha nem voltál az, de most van összehasonlítási alapod a tegnap estéről.

- Esküszöm, megőrülök ezzel a lánnyal. Képzeld el, Olga három mondatot nem képes belőle kicsikarni. Az üzletekben is csak néz, de hallgat. Ehhez képest, mióta megérkeztedél, talán öt percet voltatok Darinkával kettesben és már ezt is elmondta. Nem csodálkoznék, ha tudnál róla, éppen milyen pozitúra volt terítéken tegnap.

- Képzeld el, tudom! Kölcsönös orál, majd még magadévá tetted. Én meg csak néztem a lányom csillogó szemeit.

Csodálatos volt Júliával az esténk. Darinkától áthallatszott a tv-hangja. Ezzel akarta jelezni, hogy nem fog minket zavarni.

- Ha még egyszer azzal akarsz etetni, hogy megöregedtél, nem tudom, mit csinálok veled.

- Julcsikám, ide a fülecskédba súgom, hogy erre felkészültem, ha érted, mit takar ez a mondat.

- Még mindig úgy érzed, hogy szeretsz?

- Nem csillagom. Beléd szerelmes vagyok, Darinkát pedig szeretem. Hány évig vártam erre a napra, most fáradtan ki sem tudom számolni.

- Mikor kislányként örökbe akartál fogadni, aligha voltak ilyen érzéseid.
- Valóban nem voltak. Arra az időre datálható, mikor láttam, milyen jó anya vagy. Emlékszem, nem volt leányálom Darinkával foglalkozni. Ma viszont bebizonyította, hogy nem hat éves gyerek szintjén van szellemileg. Lehet, merészség kimondanom, úgy érzem, jó hatással van rá a nemi élet. Ma már ott tartok vele, hogy iskolázatlan, nem lehet mindenről beszélgetnünk, de cseppet sem érzem a fogyatékoságát.
- Szeretném, hogy igazad legyen, de egyúttal félek is. Nem fogom tudni a zárt lakásban tartani. Otthon biztos, hogy fiúzni akar majd.
- Rajtad múlik, csillagom.

Az utolsó mondatokat elhaló hangon mondta, aztán észrevettem, Júlia békésen elaludt mellettem.

*

„Aki éjjel legény, legyen nappal is legény” - mondtam volna, de nem volt kinek, mert mire felébredtem, eltűnt mellőlem a hálótársam. Nem régen, mert a helye még meleg volt. Megesküdtem volna rá, hogy átlógott a lányához élménybeszámolót tartani.

Abban nem voltam biztos, hogy saját jószántából pletykált, de hogy megtörtént, az tuti. Darinka ugyanis nemcsak mesélni, de kérdezni is szeret. Délelőtt az említett kérésére, kimentünk a strandra és anyukáját alaposan megfürdettük. Persze Júlia tud úszni és nem fél a víztől, de mikor bedobáltuk ketten, akkor kieresztette a hangját. A kis szopós malac. Mikor hazajöttünk, következett a Balaton vizének lemosása magunkról.

- Zdenkó bácsi, ugye, anya haját is megszáritod, ahogy az enyémet szoktad? Képzeld el, nem mondta még neked, hogy beszerelmesedett?

- Hogy hívják az áldozatot?

- Ezt nem értem.

- Kibe lett szerelmes az anyukád?

- Akibe én és ő mondta reggel, hogy azonos az ízlésünk. Ezt sem értettem, de megjegyeztem.

Étteremben ebédtettem meg a kis családomat. Tudom, sajnos nem a családom, de én úgy érzem. Délután fagyizás, majd este hajókázás volt a program. Vasárnap délután fájó szívvel búcsúztunk el egymástól a vonagnál, de megígértettük Júliával, hogy két hét múlva pénteken ismét lejön hozzánk. Igaz, Darinkát megfenyegette, hogy akkor hazaviszi, de aki időt nyer, az életet is. Valamint, nem eszik olyan forrón a kását. Darinka ugyanis hallani nem akar hazamenetelről. Elrepült az újabb két hét és szombaton volt nagy sírás-rívás.

- Zdenkó bácsi, ugye, hogy maradhatok?

- Júliám, ne nyaggassad ezt a szegény lányt! Elhiszem, hogy rossz neked otthon egyedül. Megbeszéltük, fűtési szezonra megyünk vissza Pestre.

- Zdenkó, el kell vinnem fodrászhoz Darinkát.

- Majd én elviszem. Bár, kár lenne levágnia ezt a szép, hosszú haját. Mindennap megmossa és én megszáritom neki. Gondold meg, ha levágatod, nem lesz mit szárítanom!

- Bolondok vagytok ti mindketten.

Ennyiben maradtunk és vasárnap ismét hazament a szépasszony, aki nem is asszony.

*

Augusztus elején elromlott az idő. Szobafogságra voltunk ítélve, de igyekeztünk hasznosan eltölteni. Mivel csütörtöki nap volt és másnapra vártuk Júliát, Darinka úgy ítélte, ő már olyan szinten tud főzni, hogy csinál fasírtot és pörköltet is. Ez még nem lett volna baj, de hús után kellett néznünk. Az első üzletben találtam szép felsált, dagadónak hűlt helye volt. Másodikban volt dagadó, de mikor az elárusító elénk rakta, csodák csodájára, megszólalt a kisasszony:

- Nekem ez nem kell! Nem olyan szép, mint a másik, ami a szatyorban van.

- De kisasszony, higgye el, hogy friss hús!

Darinka szó nélkül fordult meg és húzott magával kifelé az üzletből. Azt azért megengedte, hogy köszönjek. Végül Fonyódon tudtunk az ízlésének megfelelő dagadót venni. Darinkának ez a hirtelen kitörése gondolkodóba ejtett. Én is megbolondultam mellette, illetve neki jött meg az esze? Gyakorlott háziasszonyok szokták fitymálni az üzletben a húst, Darinka pedig nem háziasszony és végkép nem gyakorlott. Itthon körmöltem, mert ki lett adva a házi feladat, hogy részletesen írjam le a fasírtot és a pörköltet is. Belement némi kompromisszumba, hogy én csinálhatom majd a nokedlit, mivel neki fogalma nincs, hogy kell. Némileg cidriztem, mikor a hús darálására került a sor és ugrásra készen álltam a hölgy mellett. Nem dugta be az ujját a forgó hengerhez, nem simogatta a rácsot. Nekem pedig nagy kő esett le a szívemről, hogy hiányosságai nem szaporodtak. Ami aggasztott, hogy felhívtam Júliát, mikorra várjuk a pályaudvaron és elsírta magát, de az okáról nem volt hajlandó nyilatkozni.

Kegyes hazugság, mert az alkalmi háziasszonyom előtt elhallgattam, hogy anyukájának valami baja van. Képes lenne idegességében felgyújtani a házat, vagy levágni saját ujjait.

Jobb a békesség. Mániája, ha főz valamit, nekem kell kóstolgatni.

Hozza a villán vagy a kanálon a cuccot utánam, akárhol vagyok.

Egyébként érdekes, azon a napon, ha főz, halál komoly. Nem lehet vele viccelni, mert képes lenne elküldeni a francba. Annyira azért nem dobja el a sulykot. A másik pedig és ezen a napon főleg kiderült, annyira izgul, hogy szakad róla a víz. Márpedig Darinka foltos, izzadt ruhában nem hajlandó hosszú ideig tartózkodni. Azt még elviseli, hogy a lófarokba kötött haja csurom vizes, de a ruháját ki kell cserélni főzés közben is. Szerintem hosszútávon alkalmas lesz arra, hogy a saját háztartásukat vezesse, de azt képtelenségnek látom, hogy valamelyikük férjhez menjen és Darinka továbbra is a háziasszony. Pénteken úgyszólván hajnalban kezdett neki a főzésnek és fél órával előbb lett kész, hogy rohannunk kellett a pályaudvarra. Na persze zuhanyozás, átöltözés nélkül szó nem lehetett róla.

- Zdenkó bácsi, a te autódban mindig jó illatok vannak. Mit szólnál hozzá, ha beülnék melléd bűdösen, izzadtan?

- Csillagom, te annyit csutakolod a bőrödet, hogy két nap múlva sem lennél bűdös.

Kaptam egy pusztit, miközben indítottam a kocsit.

*

Júlia mosolygott, mikor meglátott bennünket. Ez a mosoly némi nyugalmat jelentett számomra. Itthon Darinka átvedlett háziasszonynak, én meg behívtam magamhoz a szerelmemet.

- Julcsikám, kétségbe vagyok esve. Mi bajod van, édes?

- Félek, de túl kell esnem rajta. Terhes vagyok. Már érdeklődtem, hogy lehet elvetetni a babát és az egyik beosztottam orvost is ajánlott.

- Jól értettem, Júliám?

- Sajnos igen. Eredményes volt az első összefekvésünk. Egyikünk sem számolt a következményekkel.

- Ebben igazad van.

Elkezdtem kiabálni Darinkának, aki éppen csak átöltözött, de rohant be a szobámba.

- Üljlél le!

- Mi baj van, hogy annyira kiabáltál, Zdenkó bácsi?

- Anyukád terhes. Ezt mondta. Én pedig azt, hogy babát várunk. Darinkának kistestvére lesz. Szeretném tőled megkérni anyukád kezét!

- Húúúú, ezt nem értem, mit akarsz a kezével és miért tőlem kéred?

- Feleségül fogom venni az anyukádat és mivel a nagymamádék régen meghaltak, így csak te maradtál, akitől feleségül kérhetem.

Rövid tétova csend, majd mint egy gumilabda felugrott a fotelból, egyenesen Júliának esett, akinek potyogtak a könnyei, majd én is sorra kerültem. Darinka sikoltozott, mint akinek elment a maradék esze. Neki testvére lesz, akiről ő fog gondoskodni. Végre eljutottunk oda, hogy mi, Júliával is összepuszizkodjunk.

- Leszel a feleségem?

- Boldogan, de tudnod kell, erre nem mertem gondolni. Az agglegény, akinek ez lett az életformája, nősülésre adja a fejét?

- Ne felejtse el, hogy gyerek nevelésre is!

- Zdenkó bácsi, a testvéremet én fogom nevelni. Én leszek az anyukája, mert anyának pénzt kell keresni.

Júlia fürdött a boldogságban, na meg a könnyeiben. Tudta, neki csupán annyi a feladata, hogy kihordja a babát. A többről mi gondoskodunk Darinkával.

*

Úgy döntöttem, vasárnap este mindhármanknak irány Budapest. Júlia örült legjobban az ötletnek, főleg az indokom tetszett neki.

- Julcsikám, nem hagyhatunk magadra, mert még képes lennél butaságokra gondolni. Ezen felül hétfőn intézkedni fogunk a házasságkötés vonatkozásában.

- Bocsássál meg, de csak akkor fogom elhinni, mikor kimondjuk a boldogító igent. Természetesen nem arról van szó, hogy benned kételkedem. Negyven éves vagyok, felneveltem a lányomat, de eddig még soha nem tartoztam senkihez rajta kívül.

- Édesem, a butaságodra nem vagyok kíváncsi. Miért van az, hogy nálam családtagok vagytok száz éve, én pedig most kapok helyet a szívedben?

- Ez nem igaz. Hat éves korom óta szimpatizálok veled, de a kapcsolatunkat nem tudtam nevesíteni. Darinka dettó. Vagy nekünk, de személyekkel akkor kéne számolnunk, ha hirtelen nem lennél. Nem tudom jobban kifejezni magamat. Hallottad, hogy Darinka azt mondta, nem leszel soha az apukája, mert az apukák meg szokták verni a gyerekeiket? Én pedig szeretném, hogy továbbra is tegyed őt boldoggá, amikor igényeli. Az elmúlt hetek bebizonyították, anya és lánya, mi nem leszünk féltékenyek egymásra.

- Azon gondolkodom, jó lenne, ha ti költöznétek hozzám. A babának, de Darinkának is jobb családi házban élni. A lakásodat pedig kiadhatnád albérletbe!

- Érdemes elgondolkodni rajta, de csak, ha kimondtuk az igent.
- Angyalka, hazamegyek, mert száz éve nem voltam otthon, holnap pedig megbeszéljük, hogy hányra menjek érted és intézzük a dolgainkat!
- Biztos vagy te ebben, Zdenkó? Vigyázz, a szerelmed független még, de nem szabad!
- Nyugi, értem a csíziót! Előbb idejövök és bepakolom a kisasszonyt a csomagtartóba, úgy viszem magammal.
- Örülök neki, hogy sokat változott ez alatt a két hónap alatt.

*

Boldog, de eseménydús hónapok következtek. Az október emlékezetes hónap marad halálunkig mindkettőnknek. Az ember, úgy gondolom, emlékszik az első házasságkötésére. Mindenesetre abba belementem, hogy Júlia megtartsa a lány nevét, hiszen Darinkának is az a családneve. Ha leveszi a gyűrűt az ujjáról, bármikor letagadhatja, hogy férjezett. Bennem meg minimálisan sincsen aggodalom emiatt. A legproblémásabb a költöztetés volt. Hetekig selejteztünk nálam és náluk egyaránt. Végül takarosán berendezett házunk lett, ahol minden helyiség a továbbiakban hölgyek jelenlétéről szól. Úgy döntött a háromtagú kupaktanács, hogy Júlia nem adja ki a lakását, inkább tavasszal elidegeníti. Akkor magasabbak a lakásárak. Amikor aktuálissá válik, én végrendelkezni fogok, hogy mindent a gyerekeinkre hagyok. Március 27-én várható az új jövevény. Még karácsony előtt kiderült, teljesült a vágyunk, mert kislány lesz. Darinkával nem lehet bírni. Minden kétséget kizáróan nevelőanya akar lenni és tudjuk, hogy lesz is. Még a nyáron felvetődött egy rendkívül kényes kérdés Darinkával kapcsolatban. Vele külön-külön többször megbeszéltük. Szentül vallotta, soha nem akar férjhez menni.

Akkor sem, ha nagy valószínűséggel én hagyom itt őket majdan az árnyékvilágban. Biztos, hogy sokan megvetnének a döntésünkért, de az eredmény, hogy mesterségesen meddővé kell operáltatni a kisasszonyt. Az ő esetében ez nem jelent különösebb gondot, mivel értelmi fogyatékos. Ez utóbbiban már nem vagyunk teljesen biztosak. A zárkózottsága maximálisan megmaradt, a rögeszméihez is ragaszkodik, de egyre több dolgot lehet rábízni. Kivéve, hogy egyedül kimenjen az utcára. Valószínű hazatalálna, ha nem ütné el valami. Egyszerűen közlekedik, mint egy alvájáró. Fogjuk a kezét és úgy velünk beszélget, de már az is csoda, hogy nem bukik orra.

Annyira azért figyel maga elé. Gondoltam arra, szerzek neki bedolgozást. Júlia leintett. Azt mondta, képzeljem el, hogy behoznak a házunkba egy csomó akármilyen alkatrészt, ami koszos és egyáltalán, nem része a komfortérzetnek. Darinka attól kiborulna. Egyébként, mióta együtt lakunk, nemcsak a házat tartja tisztán, de az autót is. Szorgalmas, majdnem ideális háziasszonynak lenne mondható, ha nem lassan tevékenykedne, valamint ha hatni lehetne rá. Sajnos nem lehet. Ha Darinka azt mondja, holnap ablakokat pucol, akkor jöhet egy szélvihar, fejére állhat a világ, Darinka nekiáll. Ugyanez van, ha főz. Még csak pár dolgot tud, de azt akkora energiabefektetéssel, hogy mi csak nézünk, hiszen Júlia sem ismerte ennyire a lányát. Mikor lejött nyáron hozzám a Balatonhoz, legfeljebb teát tudott főzni. Két naponként átlagban foglalkoznom kell vele, mint nővel. Nincs ellenemre, de előfordult, hogy nem voltam fogadóképes a hízelgésére és dührohamot kapott. A szobájában elkezdett csapkodni mindent. Lehet, az oka abban rejlik, hogy csonka családban nőtt fel és az átlagnál nagyobb a szeretetigénye. Ha elkezd hízelegni nekem, nem feltétlenül szeretkezésre vágyik.

Lényeg, hogy foglalkozzak vele, simogassam őt. Az pedig az én koromban nem megerőltető.

A kiírt időpontban megérkezett a kis Júlia. Anyukája huginak hívja, de mi, Darinkával makacsok vagyunk, nekünk Julcsika. Júlia pár hét nyugtalankodás után kénytelen volt bele-

nyugodni a megmászhatatlanba. Darinka komolyan veszi a pótyanyaságot. Hihetetlen, ami biztos, hogy a fogyatékoságából adódik. Nem ő szülte Julcsikát és nem ő szoptatja, de ezen felül fokozatosan minden teendőt kisajátít magának. Ha éjjel a baba felsír, ketten ugranak, mert arról szó nem lehetett, hogy Darinka külön szobában aludjon.

2016. június 8.

ZOMBI

Piszkosul működtették a biciklicsengőket. Pontosabban, előbb becsengettek és miután megjelentem a teraszajtóban, indították a zenebonát. Odaérve hang után a kapuhoz, hallottam egy cincogó hangot, de nem tudtam beazonosítani, hány lábútól származik.

Ezek után megemelve a hangomat, csendet parancsoltam és az lett.

- Mi az isten ez a zenebona, Juckó?
- Gondoltam segíünk, hogy könnyebben megtaláljad a kaput.
- Nagyon figyelmes vagy. Csendben biztos, hogy nem találok ide.

Kizártam, kinyitottam és hallottam, hogy a kis barátnőm bicajjal bejött, de miután saccra úgy ítélt, kapun belülre került, zártam volna a nyílászárót, de neki koccintottam egy másik bicajnak.

Ekkor kezdtem kapisgálni a többes szám okát.

- Mikuli, Zombit ne zárjad ki!

Kezdett még nagyobb világosság lenni a fejemben. A cérnahang Zombitól származtatott.

- Mutatkozzál be Zombi Mikulinak, mert a zajban nem értette meg, amit mondtál! Láthattad a bamba ábrázatát.
- Csókolom, én Zomborka Kornélia vagyok.
- Azt is mondd, hogy a barátnőm és egyben osztálytársam, hiszen megegyeztünk, hogy felvállaljak!
- Na, igen, ahogy Jucus mondja.
- Feltételezem, rólam mindent tudsz, talán többet is a kelleténél. Gyertek be a házba!
- Mikuli, becs szóra nem járatlak le. Arról szót nem ejtettem, hogy anyucit kamáznád, ha közös nevezőre jutnátok. Zombi, ezt mondják platói szerelemnek.
- Jucikám a Plató és a plátó egészen más.
- Anyuci esetében megalkudnál te a platóval is.
- Szégyelld magadat, Zsebcirkáló! Kornélia! Közvetítsél! Szégyelli magát a Csitri?
- Vigyorog, mint a tenyész szuka, aki ellés után visszanéz az alomra.

A nappaliban leültünk az asztalhoz. Zombi majdnem a földre, mert úgy hallottam, hogy más-hol mozog és kihúztam alóla a széket, azzal a szándékkal, hogy én foglaljam el. Sok évtized alatt hozzászoktam az ilyen baklövéseknél, hogy a másik fél menekülőre fogja. Mintha neki kéne szégyellnie magát, azért, amiért nekem lenne okom.

- Gondolom, Kornélia, te vagy a másik eminens az osztályból, mert Juci szokott rólad mesélni.
- Bakot lőttél, barátom. Nagyjából úgy néz ki az ábra, hogy Zombival keretbe foglaljuk az osztályt. Ő az egyik végén, de már bukta nélkül, én meg az ellenkező végponton.
- Ha barátnők vagytok, miért nem segítesz Kornéliának?

- Nincs kedvem kockáztatni. Zombi szerint a barátságunk addig tarthat, ameddig nem nyúzóom őt. Mondjuk, ezt nagyon nem is bánom. Tudod, hogy a felhőtlen kapcsolat záloga az alkal-mazkodás.

- Dugulj már el, Csitri!

- Ne tessék ilyet mondani Jucusnak, mert besértődik! Egyébként jobban szeretem, ha Liának hívnak.

- Számomra is így szimpatikusabb, hiszen ezzel a névvel írtam egy könyvet „Liácska” cím-mel. Nem értem. Ha nem szeretsz tanulni, miért mentél gimnáziumba?

- Anyukámnak volt az óhaja, aki tulajdonképpen az apukám felesége és nem az édesanyám. Fejébe vette, hogy ügyvéd leszek, mert azok sokat keresnek.

- Ehhez képest mi szeretnél lenni?

- Modell.

- Tudod, Mikuli, csak azért mondom, mert te nem látod, Zombi nálamnál magasabb és olyan vékony, hogy tűbe lehetne fűzni. Elöl-hátul van rajta némi fogás lehetőség. Javasolnám, hogy taperold végig, de inkább mégse. Sokkal rövidebb a haja, mint az enyém és szerintem szépek a szemei. Amolyan ártatlan őzike szemek.

- Bolondgombát ettél, Juckó? Száz éve ismersz és tudhatod, nem szoktam senkivel úgy ismerkedni.

- Legfeljebb néha igényed lenne rá, ugye?

- Tégedet csak azért ismerlek tetőtől-talpig, mert csecsszopó voltál még, mikor elkezdte hozzá járni. Lia vékony hangjából következtettem, hogy ő maga nem lehet töltött galamb, hiszen kicsi a rezonálószekrénye.

- Zombinak úgy mutattalak be, hogy talpig becsületes fazon vagy, most meg hamukázol.

- Lia, ha ezt mondta rólam ez a szélhámos csaj, remélem nem a földtől a talpamig gondolta.

- Ne tessék ilyet mondani! Jucus tényleg sok szépet mesél a...

- Miért hallgattál el?

- Beintettem neki, mert le akart bácsizni tégedet, azt pedig nem kamázod.

- Örülök, Jucikám, hogy ápolod a lelkivilágomat. Lia, nem érzed, hogy a vágyaid nincsenek szinkronban a teljesítményeddel?

- Mikuli! Zombi nem magától találta ki, hogy modell szeretne lenni, ha már ügyvéd nem lehet. Baromi rossz anyagi körülmények között élnek. De tényleg jobb lenne, ha ezt te monda-nád el, Zombi!

Hallottam, hogy Lia sóhajtozik diszkréten, de végül megszólalt:

- Tetszik tudni, anyukám öt éve meghalt. Az apukám feleségül vette a mostani anyukámat, akinek viszont akkor született egy kislánya, aki a húgom és négy éves. Úgy volt, hogy neki más az apukája. Egy nagyon gazdag ember. Az idén márciusig fizette a húgom után a gyerek-tartást. Gyakorlatilag abból éltünk, mert a szüleimnek nincs munkahelyük. Azt nem tudom, miből sejtette Lajos bácsi, hogy Luca nem az ő gyereke, de tény, hogy vizsgálatot kért és ki-derült, hogy apa Lucának is az édesapja. Már át is lett írva a neve: Zomborka Luca. Igen ám, de négy évig, amit Lajos bácsi fizetett gyerektartást, azt most visszaköveteli. Nekünk meg nincs pénzünk.

- Tudtad követni, Mikuli, mert én elég nehezen, pedig sokszor beszélünk Zombival róla?

- Feltételezem, mivel 16 év az iskolakötelezettség, nemsokára kivesznek a gimiből, hogy menjél dolgozni!

- Mondják Zombinak, de nekik sincs munkájuk. Térjünk a lényegre! Zombinak meséltem a maketről, amit lyukszalagból fontál és szeretné megnézni.

Nehezen, de levettem a szekrény tetejéről és az asztalra helyeztem.

- Ennek a háznak a méretarányos makettje. Beleértve az egyes helyiségeket is. Például, hogy csigalépcső vezet az emeletre. Nézegessétek, bár elég poros, mert képtelenség tisztán tartani ennyi év után. Többször gondoltam már arra, hogy az udvaron elégetjük.

- Figyu, Zombi! Sokszor láttam már, de még mindig nem értem, hogy lehetett úgy elkészíteni, hogy még ragasztva sincsen. Egyszer lemértem és a magassága 70, a hossza meg 80 centi. Mikuliii?! Add nekem! Szobámban a dohányzóasztalon jó helye lenne. Nálam úgysem lesz soha füstölés.

- Tudom, Moldován kisasszony, élete végéig a mamahotelban fog maradni.

- Bizony ám. Ha anyuci egyszer meghal, én veszem át a vén kúria gondozását.

- Ne beszélj csúnyán, mert a szádra verek!

- Tudtam, hogy kiforgatod a szavaimat. Megjegyzem, a szomszéd banyára szoktam mondani, de picit megmászva. Ugyanis az agyamra megy. Traktál az idióta kérdéseivel, ha meglát: Jucikám, tulajdonképpen hányadikos vagy, milyen a bizonyítványod, csapják a szelet neked a fiúk? Menjen az anyjába a vén hülye!

Közben Zombi megszomjazott és Juci tolmácsolta a barátnője igényét egy pohár vízre. Üdítőt kaptak mindketten.

- Lia, te is allergiás vagy, ha megkérdezem, vannak fiú barátaid?

- Ne tessék haragudni, erre nem szeretnék válaszolni!

- Rendben, megértelek. Nem tartozik rám.

- Nehogy elkezdjél bögni, mert Mikuli úgysem látja! Megmondom a tutit. Zombi utálja a fiúkat, de nem úgy, mint én, hanem ő a lányokat szereti, ha érted, amit mondok. Nyugi! Ne nézzél rám ilyen mérges szemekkel Zombi! Mikuli a barátom, nem fogja szétkürtölni, amit megtudott rólad. Zombi ugyanis egy évvel idősebb, mint én.

- Jucus! Kettővel, mert egyszer megbuktam. Ne tessék haragudni, nem tehetek róla, hogy ilyennek születtem!

- Csillagom, a másságról senki nem tehet, mert nem magunknak választottuk. Én aliglátónak születtem, majd teljesen megvakultam. Ettől még igyekszem normális életet élni. Nem hivalkodok vele, hogy nem látok. Azok az emberek, akik a saját nemükhöz vonzódnak, éppen olyan értékesek, mint aki heteroszexuális. Személy szerint azzal nem értek egyet, mikor felvonulásokon hivalkodnak a másságukkal. Fiatalkoromban soha nem jutott eszembe, hogy közöljem a nagyvilággal, én a lányokat szeretem.

- Szüleimnek nem merem elmondani. Biztos, hogy kitagadnának.

Hallottam, felkelt a székéről és valamit súgott Jucinak, aki szintén mozdult és rövid időre távoztak a szobából. Majd a szóvivő beszólt nekem, hogy Zombinak haza kell menni, de ő marad, ha nem rúgom ki. Úgy gondoltam, Juci érzi magát nálunk olyan otthonosan, hogy Zombit nélkülüm kísérje ki. Füleim észlelték, mikor a kislány beköszönt, hogy sírós a hangja. Cefetül éreztem magamat. Nem a megszokott vehemenciával tért vissza a csitri.

Lassan jött és főleg csendes volt.

- Jól érzem, hogy mesélni fogsz nekem?

- Ne haragudj, Mikuli, nem szívesen teszem, és talán megértesz.

- Édesem, meg kell tanulnod disztingválni! Azért, mert mi kedveljük egymást, még nem ok arra, hogy a barátnődet kiszolgáltassad nekem, főleg a jelenlétében.

- Igazad van. Emlékszel? Ti előbb tudátok meg Rózsika nénivel, mint anyuci, hogy megjött az első havi vérzésem. Nem szégyelltem előtted sem, hiszen régen ismerjük egymást és eszembe nem jut, hogy te férfi vagy. Zombinak viszont eltorzult az arca, mikor megtudta, hogy leszbikus, bár ez szerintem nem igaz.

- Miből gondolja?

- Soha nem voltak barátai, mert mindenki butuskának tartja. Mielőtt lebukott hozzánk (egy éve), járt egy sráccal, aki pár hét után Zombit lefektette és megmocskolta. Szerintem soha nem fogja elfelejteni, ami történt akkor vele.

- Juckó, feltételezem, nem az utcán történt a dolog, tehát Zombi meggondolatlan volt.

- Kamázta a csávót és paklijában benne volt, ha kettesben lesznek, legfeljebb báboznak egyet, az megfordult a csaj fantáziájában. Azóta fél és irtózik a fiúktól. Hozzánk került és nekem szimpatikus lett, mert jó érzésű csaj. Arról nem tehet, hogy buta és nem is akar tanulni. Tudom, büszke rá, hogy én vagyok a barátnője, de komolyan megszerettem őt. Természetesen nem úgy, ahogy gondold. Találkozáskor és búcsúzáskor összepuszilkodunk meg ölelkezünk és ennyi.

- Nem lett volna szabad provokálnod őt. Számára idegen vagyok és ráadásul a másik nemhez tartozom.

- Van ennél nagyobb baj is. Elmondom, mert nincs jelen. A nevelőanyja soha nem szerette őt. Ezen nem csodálkozom, hiszen emlékszel rá, még elsős voltam, mikor megláttam az utcán aput ülni a kocsijában. Odarohantam hozzá, hogy megpusziljam, de nem nyitotta ki még az autó ablakát sem. Megpusziltam az üveget, ő meg közben elindult. Pedig az édesapám. Én nem tudom, de állítólag 16 év az iskolai kötelező korhatár. Az a nő eldöntötte, ha Zombi 16 éves lesz, kiveszik a gimiből és a testével fogja keresni a családnak a pénzt.

- Jucikám, te valamit félreértettél. Ez nem lehet igaz.

- A barátnőm buta, de nem gyógyos. Fél év múlva lesz annyi idős. Neked is mondta, nem meri bevallani a szüleinek, hogy ő a lányokat szereti.

- Sajnos a legtöbb szülő ezt nem érti meg, pedig a gyerek nem tehet róla, ha a saját neméhez vonzódik. Le vagyok döbbenve és forognak az agytekevényeim, keresve a megoldást. Az apja mit szól ehhez?

- Ó, bocsánat! Majdnem a szívem szerint fogalmaztam. Egy tehetetlen alak, aki papíron villanyszerelő, de hát hallottad, hogy négy évig abból a pénzből éltek, amit Luca után kapott az a nő, pedig tudták, hogy nem Lajos bácsinak a gyereke, hanem közös gyerek. Egyébként csak a kapuban szoktam velük találkozni néha, mert a házukban még nem jártam. Szerintem valamit még titkolnak előttem.

- Zombi apjára nem vagy olyan dühös, mint az anyjára. Jól érzékelem?

- Ismersz. Mit kezdjek egy lusta, pipogya alakkal, aki nem képes megvédeni a nagylányát? Azt viszont eldöntöttem, ha Zombit kiveszi a suliból az a nő, meglessem az utcán és úgy megtépem, hogy a férje nem fog ráismerni. Én sajnos mást nem tehetek, erről viszont nem

beszélék Zombival. Különben pedig egy kis mitugrász. Nálamnál alacsonyabb és nyiszlett, rohadt dög.

- Még csak az kéne, hogy verekedjél. Tudod, hogy akkor kirúgnak a gimiből?

- Nyugi, majd álcázni fogom magamat a sötétben! Szerzel egy parókát?

- A sírba viszel, Csitri.

- A mama gönceibe fogok felöltözni és viszek magammal egy szöges korbácsot.

- Ejtsük ezt a butaságot! Ott tartottunk, hogy szerintem a barátnőd megharagudott rád.

- Kiengesztelem még ma. Mindjárt felpattanok a drótszamárra és ha nem engednek be, át-mászok a kerítésükön.

- Gyere ide! Jól van, látom, nadrág van rajtad.

- Megint tudnék mondani egy cifrát. Mikuli, lényegében te nekem senki vagy, mégis eszedbe jutott, hogy egy lány ne másszon át a kerítésen szoknyában, mert nem kell, hogy mutogassa az altestét. Ha te féltesz, milyen apa az olyan, aki áruba bocsátja a lányát?

- Nem akarom elhinni, miközben sok ilyenről olvastam már. Okosabb dolog nem jutott eszembe. Menjél, béküljél ki Zombival és csaljad ide! Vállalnod kell az ügy érdekében, hogy elmondtad nekem, mert csak úgy lehet segíteni rajta, ha más is tudja, nemcsak te. Meggyőzőm arról, hogy ne szégyellje magát előttem. Közben Rózsika néniék is hazaérnek talán. Istenem-istenem! Mikor fog benőni ennek a nagy lánynak a feje lágya? Ne engemet puszilgassál, hanem „törökül szólok hozzád”: iszkiri!

- Ha nagy lány vagyok, azt puszilgatom, akit akarok. Gyere el velem! Felülsz a csomagtartóra és tandemezünk.

- Nem rossz ötlet. Veszek egy tandemet és veled fogok bicajozni. A jelenlegi biciklid aligha bírna el kettőnket. Hány mázsa vagy, Zsebciirkáló?

- Magasságomhoz képest optimális a testsúlyom. Nem vagyok zsírkoca. Különben nem én lennék a legszebb az osztályban.

*

Rózsikáék hazaértek és hoztak egy csomó krémes süteményt, valamint csirkét. Tudniillik, ha vásárolnak, a csirke nem maradhat el. Közöltem velük, hogy korán érkeztek, mert még nincsenek itt a lányok. Amit pedig erre ők gondoltak, azt nem tenném zsebre. Nem beszélnek csúnyán. A gondolataikat pedig senki nem veheti el. Elmeséltem a délelőtti történéseit. Ettől megnyugodtak és úgy döntöttünk, bármilyen vonzók is a sütik, megvárjuk a kis csajokat. Közben a többség, hogy idejüket ne töltsék hasznavehetetlenül, megebédeltek. Velem ellentétben ők szoktak ebédelni. Valamikor a hetvenes években még én is. Azután elkezdtem kutyázni és mivel a vezetőkutyáim naponta egyszer, este kaptak enni, mégis jó súlyban voltak, eldöntöttem, én reggel veszek magamhoz kalóriát. Délutánban jártunk, mikor Juci telefonált. Nem jöttek át Liával. Lia rosszul érzi magát. Tőlünk azért sietett haza, mert váratlanul megjött neki. A cserfesnek lelkére kötötte, véletlenül se mondja el nekem. Találjon ki valami mást, hogy miért nem tudott átjönni. Ehhez képest, mikor muzsikált a telefonom és megnyomtam az yes-t, Juci köszönés helyett a menstruációval indított. Lelkemre kötötte, ne áruljam el Zombinak, hogy ő véletlenül elkotyogta. Hallgattam, mint a sír, csak a kétharmad tudta meg, de ők hallották a telefonbeszélgetésünket, a szomszéd Jani meg éppen nem volt itthon. Vele képtelen lettem volna közölni. Mivel a helyzet úgy hozta, fájó szívvel, de uzsonnára fogyasztottuk el a sütiket hármasban. Másnap délelőtti megjelentek a csajok, gyalog. Juckó közölte, Zombi nem akart jönni, de ő erővel hatott rá és elhozta.

Mázlim volt, mert pillanatok alatt kiderült, Gyöngyi (tanár néninek) megnyílt a kislány. Nekem a társalgásban annyi feladatom maradt, hogy hegyezzem a füleimet. Természetesen, Rózsika is beszállt az eszmecserébe. Liát lefizették azzal az ötletükkel, hogy délután menjenek el együtt az állatkertbe négyesben, nélkülem. Némi tanácsstalanság után Lia képletesen a kétharmad tenyerébe csapott. Csak előbb megtudta, hogy mivel nincsen pénze, költségét a kétharmad állja az én szakállamra. (Soha nem volt szakállam, bár életem több periódusában igényem lett volna rá.) A következő napon, azaz az iskolaszünet utolsó napján, szintén nélkülem látogatást tettek a Zomborka-családnál, Gyöngyi vezetésével, aki a szülőkkel való társalgást titokban rögzítette.

Sajnáltam, hogy nem lehettem jelen, de beláttam, hogy így volt helyes. A szülők megígérték, ha Kornélia rendesen fog tanulni, nem veszik ki az iskolából. Gyöngyi közölte velük, ha mégis megszegik fogadalmukat, azzal jár, hogy a gyámhatóság elveszi tőlük a kis Lucát is és mindkét lány intézetbe kerül. Kornélia megígérte, Juci segítségével becsületesen fog tanulni. Miután itthon beszámoltak nekem, hozzátettem, ha nem tanul rendesen, el lesz verve a popsija, mire én, ha muszáj, vállalkozom.

*

Nem teszem közzé a község nevét, ahol Zomborkáék éltek és Kornélia kitűnő tanuló volt. Ott fejezte be a hatodik osztályt, majd feljöttek és azzal a bizonyítvánnyal felvették a nyolc évfolyamos gimnázium harmadik évfolyamára, ahol sikerült még abban az évben elhasalnia. Így lettek osztálytársak Jucival. Az adott tanévben is rapszodikus jegyei voltak, de legalább nem bukott meg. A többi immár kettőjükön múlik, mert Juci fogadalmat tett, ha a barátnője nem tanul vele rendesen, megtépi, mint a libát. Abszolút más kérdés, hogy libát csak akkor látott, mikor néha lementek anyukájával Bársonykára a nagymamához. Azóta ő is felköltözött hozzájuk. Ami tény, egy hete indult be a sulí és keményen tanulnak, de nem Zomborkáéknál, mert ott nincsenek ideális körülmények (finoman szólva). Decemberben lesz Lia 16 éves. Addig a háttér ugrásra készen várakozik. Gyöngyi, hogy felvegye a kapcsolatot a gyámhatósággal, Juci pedig, hogy elnászpángolja Lia nevelőanyját, de erről nem tud a kis csaj. Mi meg, a nyugdíjasok, magunkban rettegünk. Jucit ismerve, nincsenek kételyeink. Ha valamit a fejébe vesz, azt véghezviszi. Forrófejű, pedig nem is én vagyok az apja. Hiába ekéztük kislány korában. Nem a legjobb módszer, ha egy fiú szemtelenkedik vele, ő ütközteti tenyerét a csávó képesfelével, mert egyszer még megjárja. Az idő őt igazolta. Sikerült úgy háta mögött hagyni az általános sulí alsó tagozatát, hogy a haja szála sem görbült meg, viszont lelki füleimmel ma is hallom, hogy a tanári testület felsóhajtott, mikor Moldován kisasszony gimnazista lett.

2016. szeptember 8.

LEININGER ESZTER

Hallottam, csend van a szobájában. Ahhoz még korán volt, hogy lefeküdjön, nyilván olvas a fárasztó nap után. Bementem hozzá és tényleg olvasott.

- Eszter, van rám pár perced?

- Buta kérdés. Egyrészt tulajdonképpen vendég vagyok a te házában, másrészt, Kornél nem az a fajta ember, aki köntörfalazik. Azt hiszem, elég jól ismerlek. Szerény oldaladat 13 év alatt még nem tapasztaltam. Tárd elém mondanivalódat!

- Először is, tedd le a könyvet!

Jobbnak láttam, hogy kivettem a kezéből és az asztalra tettem.

- Remélem nem felejtetted el, egy hét múlva indul az afrikai project. Tíz nap alatt bejárjuk képletesen a fél kontinenst üzleti céllal.

- Ezek szerint te felejtetted el, Kornél, hogy nem megyek, mert nem mehetek veled. Világosan megmondta legutóbb a főnököm, elege van abból, hogy lazítok. Jó darabig semmiféle külföldi utazásról hallani nem akar. Elfelejtetted?

- Fontos dolgok ritkán ficcennek ki a fejből. Én is megmondtam, hogy ebben az esetben lépjél ki a cégtől!

- Kétségtelen, látszólag nincs szükségem a fizetésemre, hiszen mindenem megvan általad, de önbecsülés is van a világon. Tudod jól, hogy gyűjtöm a keresetemet, mert egyszer szeretnék saját lábamra állni.

- Ez utóbbit most hallom először. Holnap bemegyek veled a munkahelyedre és elintézem a felmondásodat. Muszáj velem jönnöd, hogy Franciából tolmácsoljál nekem. Ami ennél fontosabb, ritkán szoktam bármit is az üzlet elé helyezni, szó nem lehet arról, hogy elhagyjál. Neked mellettem a helyed!

- Az én véleményem pedig huszadrangú, ugye Atyaisten?! Ahol a pénz, ott a hatalom. Igyekezni fogok, hogy bebizonyítsam, személyemmel kapcsolatban kudarc fog érni.

- Az első pontot átbeszéltük, következik a második. Szombaton itt voltak a haverjaim és hatalmasat kártyáztunk. Közben bejöttél és tapasztalhattam, hogy Eszter a nyalka legények társaságában feloldódott. Megbocsássál, hónapok óta búval bélelt vagy itthon.

- Meg van bocsátva.

- Nem ismerem az alkotódat, de jó géneket örököltél tőle, mert felvágták a nyelvedet.

- Rájöttem, egyedüli vagyok a földön, aki retorzió nélkül szemedbe mondhatja a véleményét. Sok érdemed van. Kiváló üzletember vagy és mester szinten sakkozol. Képletesen az életedet tábla mellett éled. Rövid gondolkodás után mozgatód a bábukat. Kornélnak elég annyi, ha egy beosztottja rosszul néz rá, marokra fogja a „paraszt fejét” és leveszi a tábláról, miközben másikat tesz a helyére.

- Tényleg jól ismersz. Tudod, Eszter, ameddig három másik várakozik arra az egy helyre, addig megengedhetem magamnak a válogatást. Nincsen időm a vitatkozásra. Az idő ugyanis pénz.

- Mit nem adnék, ha egyszer kiderülne, miért vagyok én az egyedüli kivételezett?

- Az anyáddal és a nevelőapáddal is kesztyűs kézzel bántam.

- Hosszú ideig megfeszíthetetlen lecke volt számomra az anyám. Ami a nevelőapámat illeti, aki ugye a bátyád volt, ő nyuszinak született. Bakfis koromban felvilágosultam. Anyámra szükség volt. Pontosítva, bizonyos alkotóelemére.
- Arról van szó, hogy Lacinak és Gyurinak nagyon bejöttél. Megjegyzem, agglegények.
- Eddig azt gondoltam, ők is nőgyűlölők, ahogy magadról állítod.
- Ne adjál olyan kifejezéseket a számba, amiket nem hallottál soha tőlem! Mióta az eszemet tudom, azóta a fejemmel gondolkodom. Vannak hölgyek körülöttem, de egy kivétellel mindegyikhez üzlet köt. Emberként tekintek rájuk és ez a maximum, ami elvárható tőlem. Az imént említett két barátom közül a köpcösebb szokta volt mondogatni: „A nő akkor lesz egyenlő a férfival, ha képes sörhassal, kopaszon végigvonulni úgy egy forgalmas utcán, hogy közben magáról az a véleménye, ő a legszexibb a világon.”
- Rohadjon meg a cimborád a nevenapján! A mosolygósna ez a véleménye! Én lennék a kivétel számodra, akivel éppen az imént közölted az elhatározásodat? Kornélka, ez nem az üzletről szólt? Még a végén kiderül, hogy szerelem, csak én a butuska nő képtelen vagyok felfogni.
- Hasonló cipőben járunk.
- Tudom, csupán lábaink között van a különbség. Az enyém 37-es, a tiéd 45-ös.
- Úgy néz ki, nem természetes halállal fogod itthagyni ezt az árnyékvilágot. Javaslom, még fiatal vagy, próbáld nyújtani földi életedet!
- Ez is egyfajta élvezet, mikor az ember rájön, bármit megengedhet magának szavakkal. Ráadásul, annyi csupán az érdemem, hogy anyám lánya vagyok.
- Eszter, aligha hiszem, hogy panaszod lehet rám. Mióta nevelőapád is kinyiffant, gondját viselem a felnőtt lányának. Bár saját keresettel rendelkezel, de tedd a szívedre a kezedet, bármi óhajod volt az elmúlt félévben, boldogan teljesítettem. Ami a jövedelmedet illeti, ha valaki rád néz, kikalkulálhatja, ennek a csinibabának valaki nagyon a hóna alá nyúlt.
- Pedig a látszat csal. Egyszer sem nyúlt a hónom alá. Ráadásul arra biztat, hogy saját kezemet tegyem a szívére, ahelyett, hogy ő cselekedné azt. Kornélka, ugorjunk! Amit mindketten tudunk, arra kár szót vesztegetni. Jó életem van melletted. Sok az irigyem és sajnálóm nincsen, pedig néha megérdemelném.
- Rendben. Mivel hónapok óta nekem csak a rezignált ábrázatodat mutatod, miközben a srácokkal jókat nevettél, eléd tárom elképzelésüket, ami nehezen született meg bennük.
- Feltételezem, könnyen megszületett, csak eléd tártani nehezen merték. Folytathatod!
- Szombaton boldogan töltenének veled egy estét. Felnőtt emberek vagyunk, tudjuk, hogy ez mit jelent. Eszter szépen felöltözik, majd meseautóval elviszik a cimborák egy gyertyafényes vacsorára. A többi a fantáziádra van bízva! Amit szeretnék, hogy reggel gyere haza!
- Feltételezem, ezt is lefixáltad a kanokkal, hogy valamelyik haza hoz.
- Ne légy tiszteletlen!
- Helyzetünkre való tekintettel cizelláltan fogalmazok. Közlöm veled, nem vagyok kurva. Közölhetek még mást is, de ebben a szituációban értelmetlennek látom. Kétségtelen, mióta a nevelőapám is megboldogult, a tenyereden hordasz, bár addig is figyelemmel kísérted személyemet. Bármit kérhetsz tőlem cserében, de felejtse el, hogy haverjaidnak ágyasa leszek!
- Nem értelek. Engemet magasztalsz, miközben ritkán ajándékozol meg egy mosolyoddal. A srácokkal meg nevetgélteél.

- Félreértettek. Ez persze jellemző a felsőbbrendű férfiakra. Könnyen bemesélik maguknak azt, ami csupán fantáziájuk szüleménye. A mosoly neked szólt, tudatosan. Elvakult vagy a barátaiddal. Nem láttál a fejükbe. Megjelentem a hímsoviniszták társaságában és ketten, ha tehették volna, feladják javadra a partit, cserében, hogy megsasolják, ez a csinibaba mit rejteget a szoknyája alatt.
- Szép dolog. Hangoztatod a makulátlanságodat, közben tudatosan domborítottad az erkölcset.
- Tedd hozzá, hogy a jelenlétedben. Nőből vagyok és, mint ilyen szüleménye a földnek, hiú is. Szeretek tetszelegni, de tudom a határokat.
- Ezek szerint közöljem a cimbikkel, hogy alma a téma?
- Ha számodra zsenáns megsérteni a haverjaidat, boldogan magamra vállalom. Ebben az esetben számolnod kell azzal, hogy jelenlétedben megfeledek a jól neveltségemről és ki mondom nekik azt, amit most neked nem akarnék előadni.
- Eszter?!
- Ne ordibáljál velem! Köztünk ez a tónus ismeretlen. Tudod mit? Igazad van. Képükbe vágom, hogy beléd vagyok szerelmes. Mi több, neked én vagyok a szemed fénye, bár momentán még rajtad a napszemüveg. Disztingváljanak! Tartsák személyedet tiszteletben, engemet pedig tekintsenek tabunak. A szabad vegyértéküket jobb híján kössék le az örömlányoknál, vagy nyúljanak magukhoz!
- Nem tudom hány nadrágost szerettem a 23 éved alatt, de abban biztos vagyok, nem ez a legmegfelelőbb kifejezőmód, ahogy elem tárod érzelmeidet.
- Sajnálom. Udvarlás a férfi feladata. Tudom, manapság fejre álltak a szerepek és ebben részben én is hibás vagyok. Nyersen hozom mindenki tudomására, amit érzek iránta. Tarthatsz faragatlannak, de legalább el tudod személyemet helyezni a palettádon. Szeretlek, de soha nem hízelegtem a kegyeidért.
- Dezső halála óta megváltoztál irányomba. Kerülsz a társaságomat. Ha nem tudnám, soha nem fogyasztasz alkoholt, most azt hinném, hogy felöntöttél a garatra.
- Vesztemet érzem. Meló után beültem az autóba, elindultam hazafelé, de közben járt az agyam, mint a motolla, ezért szokásomtól eltérően lassan jöttem. Erre mi történik? Hátulról rám villogott és dudált egy nyikhaj. Majd előzés közben bemutatott nekem. Arra gondoltam, leszorítom az útpadkára, kiszállok a kocsiból és laposra verem.
- Megbolondultál? Az kéne még, hogy srácokkal összekakaskodjál! Elveszem tőled az autót és buszozhatsz!
- Hohohó! Megszólt a hatalom. Elvégre tőled kaptam az autót, jogosan foszthatsz meg tőle. Papa, első alkalommal inkább térdeltessél kukoricára!
- Esküszöm, hogy orvost hívok hozzád. Bárminek titulálhatsz, de nem vagyok az apád! Miután megfogtam az isten lábát, sikerült potom áron hozzájutnom ehhez a szép házhoz. Dezsőt magam mellé vettem a bizniszbe. Nyuszi természetű volt a bátyám, de becsületes. Bármit rábízhattam. Velem ellentétben a sógornőm halála után úgy gondolta, nem élet az élet nő nélkül. Kétségtelen, az én közbenjárásommal jöttek össze anyáddal.
- Csupa fül vagyok. Meséljél papa, iszom a szavaidat!
- Felpofozlak. Cimboráink nem voltak képből, ezért úgy mondták a bratyóra: „elvette a tehenet a borjával.”

- A jó módú Leininger fiúk, státuszukhoz képest alul barátkoztak. Ízléstelennek tartom az effajta címkézést. Kétségtelen, anyám megesett lány volt, de a szoba-konyhás lakásban boldogan éltünk ketten. Ő nem foglalkozott férfiakkal, ami azt jelenti, hogy képletesen sem fejték a tehenet. Ami a borjút illeti, ez lett belőle.
- Magam sem értek egyet az ilyen alpári megjegyzéssel. Nekem felemelő érzés volt, mikor házukba költözött a csinibaba és a tíz éves cserfes lánya. Akiről már akkor sejteni lehetett, hogy belőle is bombázó lesz.
- Ne udvaroljál, mert rosszul áll neked! Anyám pár éve visszaadta lelkét a teremtőjének, ahogy ezt szokás mondani, miközben nem vagyok vallásos.
- Azt hittem jólesik, ha az én számból hallod az igazságot magadról.
- Momentán úgy érzem, kiprovokáltam belőled a szép szavakat. Ha reggel, ébredés után így indítod a napot, hogy én vagyok a világon a legszebb, legaranyosabb, legkulturáltabb bájos nő, na, akkor számíthatsz rá, hogy megerednek a könnycsatornáim és a nyakadba ugrok!
- Nem mondom, hogy érted nem lennék képes hazudni, de neked soha. Eszterke a legkulturáltabb. Hihihi! Nem merem megkérdezni, hogy jelenlegi idegállapotodban mi a véleményed rólam, mert félek, hogy elmondod. Ott tartottunk, hogy a bakfis megtanult zongorázni, de piszkosul. Eszter, úgy brillírozott a zongorán, mint anno Paganini a hegedűjén. Szórakoztató zenész lett.
- Légy kedves, pontosítsál, vagy helyetted én megteszem! Abból éltem, hogy esztrádműsorokon kísértem az énekeseket.
- Nevelőapád szerint, vagy az énekesekkel, de lehet, hogy a zenésztársaidal fergeteges éjszakákat töltöttél el, hiszen azokon a műsoros napokon általában reggel keveredté haza.
- Kezdem érteni a javaslatodat. Az erkölcsi hulla befekszik szívesen a haverjaid ágyába és még az is lehet, hogy a könyvelői fizetését kiegészítik, elvégre ők is jó módú kanok.
- Ezt már lezongoráztuk, művésznő. Nem mégy el velük és kész. Kétségtelen, bármikor meggondolhatod magadat.
- Mi lenne, ha élnék a kecsegtető lehetőséggel? Feltételezem, Kornél felkötné a csajnak az útlatput. Ugyanis ragaszkodsz a tulajdonodhoz. Márpedig több, mint fél éve átkerültem nevelőapám elhalálozása után a te tulajdonodba. Ebben a kastélyszerű nagy épületben ketten rontjuk a levegőt. A második nevelőapám, a gazdag, impotens macsó és én a 23 éves számítógép maceráló. Amúgy pedig kurva. Már nem járok zongorázni, hiszen a testvéred halála után első az volt, hogy megtiltsad a hobbimat.
- Ne hepciáskodjál! Igen, amit műveltél, erkölcstelennek tartom.
- Bruhaha! Kedves papa, aki nálamnál tíz évvel vagy idősebb, közlöm veled, hogy a lányod 23 éves korában még szűz! Mi van, fennakadt a szemed?
- Hiszem, ha akarom.
- Ez nem kérdés, hogy akarod-e. Ebben a pillanatban képletesen megsimogattam a lelkiivilágodat. Papa, ezt egy lány könnyen be tudja bizonyítani. Fogjad kézen a nyugódet és vigyed el orvoshoz!
- Elképzelem, ahogy jelenlétemben egy nyalka fickó kotorászik benned.
- Ugyan már! Egy impotensnek nincsenek malac gondolatai. Kornél 33 éves, de még nem volt nővel.
- Képzeld el, hogy ez igaz!

- Nézzél a szemembe! Tessék megfogadni, hogy tisztelsz annyira, ha én őszinte vagyok, te sem hazudsz nekem! Különbözik pedig az imént tettél róla említést, hogy képtelen lennél hazudni ennek az aranyos szépségnek.

- Igaz, nem mosolyogsz, de legalább szenvedélyt látok a szemeidben.

- Lényegében szemközt röhöghetnélek, de tény, minden gondolatomat leled és képletesen, a fenekemet is kinyalnád. Tudom, ezt nem kell szó szerint venni. Már így is hálátlannak érzem magamat.

- Eszter, mióta a bratyóm meghalt, nekem te vagy az élet. Te vagy az, akiért értelme van mindennek. Képletesen szólva, a szeretőm, a hitvesem és az anyám is vagy. A pénzem nem viszem a sírba. Hidd el, ha az lenne a vágyad, hogy mondjak le az életemről, csak azért nem tenném, mert nem hagynálak itt senkinek.

- Hahaha! Visszalapozok társalgásunk kezdetére, mivel élénk a fantáziám, sajnos. Cimboráiddal elmegyek vacsizni. Az természetes, hogy a kis luvnyát leitatják, majd felmegyünk Laci anyjának a lakására. Ezen a napon a mama szublimálódik. Gyurihoz nem mehetünk, mert neki nincs kérése. Albérletben lakik a volt egyetemi évfolyamtársával, aki szintén férfi. Ha nem akad lány, hát egymást kényeztetik. Szóval, felvonszolják az ittas Esztert az egy szobás lakásba Laciékhoz. WC a folyosón. Na, ott aztán bekenődnek a haverok. Kicsomagolnak a ruházatomból, de előtte sorsot húznak, hogy melyikük kezd. Teszem azt, Laci kezd, hiszen ez az anyjának a kastélya. Gyuri pedig nem bír magával, míg a hasamon Lacit ringatom, addig ő a fejemen lévő legnagyobb nyílásba szuszakolja férfiasságát. Megvan a kép, másodlagos nevelőapám?

- Ronda vagy, Eszter. Most legszívesebben megfojtanálak.

- Képzeld el, boldogan vállalnám! Csak azt nem értem, én a nő, gyakorlatilag szerelmet vallok neked folyamatosan, miközben számodra zsenáns beismerni, ha belemennék a buliba, kitekernéd a cimboráid nyakát. Az enyémet azért nem, mert, ahogy mondtad, a mindened vagyok.

- Azt mondtad, hogy még ártatlan vagy?

- Ezen magam is csodálkozom. Elvégre nyolc hónapja kettesben élek egy igazi férfivel. Ráadásul nem adják egymásnak a kilincset a nők.

- Eszterke! Szeretlek, de a nemi kapcsolat távol áll tőlem.

- Az imént mondtam, ne hazudjál nekem, ha én őszinte vagyok! Bekerült a két férfi mellé a tehén a borjával. Még nem telt el fél év, mikor a ház szűz bikája, meghágt a tehenet. Ráadásul baromi jól csinálták, mert soha nem jött rá az illetékes, hogy az öccsével lyuktársak. Ráadásul a kis szűz fiúnak igencsak életre való hímvarsejtjei voltak, hiszen pár intim összebújás eredményeként létrejött egy zigóta, amitől szegény anyám nehezen tudott megszabadulni. Ne pislogjál! Maradjunk annyiban, hogy van birtokomban pár információ, még hozzá első kézből. Lényeg, hogy Kornél kukija sem ázott kóró, ami kizárólag vizelésre való. Szerva ott!

- Esküszöm, végzek veled, te bestia!

- Picit még megpróbálom bizonygatni ártatlanságomat. Gyakorlatilag minden műsor után kimaradtam, kivéve, ha Pesten volt fellépésünk. Ezek után van még ötleted a kufircoláson túl, hogy Eszterke miért nem jött éjjel haza?

- Már tudom. Este későn kezdődtek a műsorok és vidéken. Nyilván szállodában aludtatok, hogy ne fáradtan kelljen autózgatni az éjszakában.

- Bizony, papa, ez így volt. Valamint, hogy minden alkalommal lány volt a szobatársam, elvégre az énekesünk véletlenül azonos nemű volt velem, de hát ezt is illene tudnod.

- De marha vagyok.

- Osztom az előttem szóló véleményét.

- Édesem, lássad be, egy ilyen szép lány esetében, ha kimarad, az ember másra gondol.

- Szeretnék repetázni!

- Lássad be...

- Köszí, ennyi elég volt! Bezzeg, ha Leininger úr kiküldetésbe megy a fiatal asszonykájával, az illetéktelenek füle hallatára mindig édesed vagyok. Milyen szerencse, hogy én is Leininger vagyok, mivel a bratyód nevére vett. Így azután akár házastársakként is becsaphatjuk a világot. Mesélj, mennyivel volt vonzóbb nő az anyám, mint én?! A bátyád ugyanis nem látott különbséget köztünk, miután az anyám meghalt.

- Ha jól értem, nem igaz, amit a jó előbb közöltél velem az ártatlanságodról.

- Kornélka, ne hozzál ki a sodromból! Egy jogász-közgazdász nem lehet ilyen hülye. Elmondom szájbarágósan, hogy a gyengék is felfogják. A nevelőapám (Dezső) többször bepróbálkozott nálam, miután anya meghalt. Ez a kis hülye pedig nem tette szét a lábait annak az embernek, akit egyébként kamázott.

- Úristen! Megkérdezhetem, hogy miért nem?

- Ha nincs több ilyen bugyuta kérdésed, kénytelen vagyok válaszolni. Azért nem kedves papa, mert a ház másik felében ott volt az a személy, akinek boldogan széttettem volna, de ő ezt nem igényelte. Úgy nézel ki, mintha erős paprikát nyeltél volna, elvörösödtél.

- Ilyen szemét volt a Dezső? Képes lett volna a nevelt lányával?

- Elvégre ő is Leininger volt. Te pedig a sógornóddal tütyköltél hetenként egyszer. Hoppá! Most jöttem rá valamire. Az igazi nevelőapám nem akart gyereket, mert mindig azt mondta, elég egy magamfajta a családban. Anya nem szedhetett fogamzásgátlót. Ezért mindig gumit használtak. Te pedig azért feküdtél össze anyával, azon túl, hogy szeretted őt, mert a férje nem mocskolta be az altestét, nem kellett viszolyognod. Na, mit szólsz, milyen okos ez a kis kurva?

- Folytassad, mert még beléd szorul! Azt azért megjegyzem, úgy tudtam, hogy férfi énekesek voltak az együttesben.

- Ezek szerint csupán beképzeltem magamnak, hogy istenítesz, miközben lényeges dolgaimat figyelmen kívül hagytad. Te akartad, Kornélka. Eddig abban a hitben voltál, hogy isten tudja hány krapek tett magáévá. Féltél, ha összeszűröd velem a levet, még trippert kaphatsz egy ilyen kis kurvától.

Mellé ültem a heverőjére és megfogtam a kezét. Felém fordult.

- Húha! Ebből még akármi is lehet. Kornélka elkezdett gyengédebb húrokat pengetni. Ha jól bazseválsz, megalakítjuk a duónkat.

- Azért fogtam meg a kezedet, ha tovább szemtelenkedsz, képen törölhesselek úgy, hogy nem tudsz elmenekülni. Tudhatod rólam, hogy fogyatékos vagyok, ahogy az anyád is az volt. Oktatott az egyetemen, többek között engemet is. Első látásra belezúgtam, de titkoltam előtte. Majd véletlenül a pszichológusnál összefutottunk, kiderült, ő is idegenkedik minden érintéstől.

- Ehhez képest hamar bekapta a legyet, képletesen szólva.
- Ne legyél tiszteletlen vele! Annak ellenére szép lány vagy, hogy nem szerelemgyerekként lettél megalkotva. Anyádat megerősztokolták.
- Ezt tudom tőle. Ám Dezső papa valahogy mégiscsak a bűvkörébe került.
- Édesem! Általam ismerkedtek meg. Gyáva voltam és férfiatlan. Dezső pedig meglátta anyádban a lehetőséget, jó feleség lesz belőle és beudvarolta magát a szívébe. Összebútoroztak. Aztán, miután megismerhettem anyád tiszta életét, megtörtént, aminek nem lett volna szabad, de bevallom, szégyenérzetem soha nem volt. Ambivalens személyiség vagyok. Vágyaim mindig voltak, de irtóztam a testi kapcsolattól. Mondhatnám úgy, hogy undorítótnak tartottam és ma is ez a véleményem.
- Indokolt, hogy még egyszer megkérdezzem, anyát mennyivel tartottad szebbnek, mint engemet?
- Már nem aktuális a válaszom, hiszen ebben a fergeteges társalgásban sok minden tisztázódott. Kiköpött anyád vagy. Különbség, hogy hozzá volt gusztusom, hozzád pedig eddig nem. Látod, addig faggattál, míg kénytelen voltam közönségesen kifejezni magamat.
- Szinte első perctől fogva szeretted, hogy idekerültünk hozzátok.
- Ma már a szeretet kevés arra, amit érzek irántad. Tudom, ezt nem lehet megérteni, hogy fogyatékos vagyok. Ámbátor, párszor láhattad volna eddig is, csak akkor fogok kezét bárkivel, ha nagyon muszáj. Ezen felül, amit feltételeztem rólad, az ellentétes az elveimmel. Bármennyire szeretlek, hiába tudtam volna, hogy érintetlen vagy, anyádat nem csaltam volna meg veled.
- Köszönöm, ez fontos információ a jövőmre nézve. Nem vagyok romlott, de elismerem, viselkedésemből gondolhattál ilyesmire. Én a kis hülye tizenéves csitri, halálisan beleszerettem abba a személybe, aki külsőleg és belsőleg egyaránt a példaképem lett. Mindig is imponált a határozottságod. Mindenkit sakkbán tartasz a környezetemben, én pedig tapasztalom, hogy igazad van, hiszen fiatalon, saját erődből dúskálhatsz a jóban, velem együtt.
- De hát veled szemben is határozott vagyok.
- Egy apró különbséggel, amit beszélgetésünk elején említettem. Én vagyok az egyedüli, aki lehülyézhetlek, ha ütközik a véleményünk. Te ugyanis úgy vagy egoista, hogy nem vagy kíváncsi mások véleményére. Kislánként nehezen fogtam fel, hogy a nevelőapám és az anyám is úgy ugráltak, ahogy te fütyültél. Emlékszem, egyszer megbeszéltük hármasban, hogy szombaton, a névnapomon elvisznek az állatkertbe, meg a vidámparkba. Ehhez képest pénteken Kornél közölte Dezsővel, hogy szombaton irány a viharsarok, két másik beosztottal. Dezső rád nézett, aztán szó nélkül tudomásul vette, hogy ugrik a családi programunk.
- Jössz velem Kenyába? Valamint két másik afrikai államot is meglátogatunk. Komoly üzlet ígérkezik.
- Kornél, percek óta fogja a kezemet, én olvadok a boldogságtól. Szerinted időszerű most ez a kérdésed? Képletesen szólva a puli kutyád vagyok, és csak azért nem követlek, mert nem engednéd, hogy ne lássál magad előtt vagy melletted.
- Ezek szerint holnap bemegyek veled elintézni a felmondásodat. Konklúzió, nem lesz fizetésed, tehát nem spórolhatsz arra, hogy elköltözzél tőlem.
- Olyan hülye vagy! Miért jó neked, hogy megeredtek a könnycsatornáim? Alighanem belsőleg is hasonlítok az anyámra. Miközben a bátyád volt a férje, a te tulajdonodat képezte. Én is a tulajdonod vagyok már régen és cseppet sem zavar. Korengedéllyel szereztem jogosít-

ványt, hogy Eszterke autóval járhasson gimnáziumba azért, hogy utálják. Tudom, nem ez volt az indítékod, de engemet mindig irigyeltek mindenhol. Nos, ehhez képest cirka két órával ezelőtt újdonsült nevelőapám megfenyegetett, hogy elveszi az autót. Egyáltalán nem zavar, hiszen tudom, attól kezdve lesz egy sofőröm a te személyedben.

- Egyre erősebb indítékot érzek ahhoz, hogy megizéljelek, akarom mondani, megfojtsalak.

- Kíváncsi vagy a halálraítélt utolsó óhajára?

2016. november 25.

HORTENZIA ÉS PÖRKÖLT

Kilenc hónapja felszabadult feleslegem, aki továbbra is Dénes Jánosné maradt a válás után, mert ehhez ragaszkodott. Éppen az itthoni dolgozójában tartózkodott (konyha), mikor megszólalt az ajtócsengő. Ilyenkor úgy üget az előszoba irányába, hogy előbb vagy utóbb kitöri a nyakát. Most is füllel észleltem, megbotlott a küszöbön és szökkent egyet a bejárat felé. Alighanem pár keresetlen mondattal fogadta a jövevényt, mert számomra eseménytelen percek következtek. Illetve, egy eb rohant be a szobámba és a fekhelyemről lelógó kezemet megnyalintva elfoglalta helyét az asztal alatt. Biztos voltam benne, van hozzátartozója is, hiszen egy kutya nem tud csengetni. Főleg ha tacskozó. Nem csalódtam észveszejtő logikámban. Egyszer csak megjelent egy hölgy, akiről szemlátomást lerítt, hogy fel van dülva. Magasságát tekintve alacsonynak saccoltam még az ágyon fekve is. Haja fekete és bőséges, hátul lófarokba kötve. Ruházata short és póló, ami alatt szemlátomást nem volt melltartó, hiszen a terebélyes ütközők lengetőztek. Képen nyalintott, de én annyira elvoltam foglalva kilétével, hogy megfeledkeztem a viszonzásról.

Lerogyott mellém az ágyamra, hátsófelével beljebb taszítva habtestemet. Szóra nyíltak ajkai. A kutya az ölébe ugrott.

„Pörkölt, nyugi, előbb a bátyussal megbeszéljük, hogy hogyan tovább!” Nem volt időm töprengeni azon, hogy tudomásom szerint sok minden voltam már röpke életemben, de a „bátyus” kimaradt. Ami tény, valahol, valamikor láttam már őt, lehet, hogy fényképről ismerős. Hamarosan kiderült, a hölgyet Hortenziának hívják, ahogy engemet szerinte Jácintnak, mert a mi rokonságunkban sok virágnévre keresztelt személy van. Nagytatánk az öreg Joneszku, aki már egyedül él Désen, mióta a nagymama felköltözött az égiek közé és onnan figyeli papuska földi életét. Született két gyerekük, meg három lányuk. A legidősebb lánynak (Ibolyának) vagyok én a leszármazottja, aki elhagytam hazámat (Romániát) és kivándoroltam Magyarba. Ekkor kezdtem sajnálni, hogy nem Amerikába, mert a magyarok anno oda szoktak kivándorolni. Apám egy részeg disznó volt, aki a furdancsával gondolkodott és szerencsére hamar bekrepált. Rossz nyelvek szerint még az is lehet, hogy mi testvérek vagyunk apai ágon, mivel Hortenzia anyukájával is volt egy kis entyem-pentyem a részeges Dinikunak.

Ekkor világosodott meg annyira az elmém, hogy én Diniku Jácint vagyok. Kétségtelen, a monogramom azonos, hiszen lakásunk ajtajára D. J. van kiírva. Bőbeszédűnek tűnt a hölgyemény, de azért néha közbeszúrtam pár kérdő, máskor helyeslő szavacskát. A majdnem egyoldalú párbeszéd Pörkölt horkolása közben folytatódott. Hamarosan kiderült, hogy Virág nagynéni velem letelcsizte Hortenzia érkezését, akinek felajánlottam, nyugodtan éldegélhet nálam az unokatesóm, hiszen tágas az otthonom. Hát most megérkezett a kutyájával, de bár erősen vizslattam, pakk nem volt nála. Feltételezem, Virág tanti úgy gondolta, majd én felruházom a lányát. A kutya pedig természetes, hiszen állatbarát vagyok, bár ekkor inkább állatnak éreztem magamat, konyhában az elvált feleségemmel, akivel gyakran torzsalkodunk, különösen mióta nem főz rám. Alakuljon akárhogy a folytatás az új rokonnal, Pörkölt éjjel Margót fogja boldogítani. Világéletemben tiltakoztam a kutya lakásban tartása ellen.

Kezdtém úgy érezni, ez a Hortenzia lehet, hogy tényleg rokonom, tud a házasságunk tönkremeneteléről, hiszen érdeklődött, melyikünk kamatyolt először félre. Magamra vállaltam, elvégre hölgy társaságában a férfi legyen férfi. Más kérdés, válásunk oka: közös életünk során Margó rájött, ő inkább a nőket szereti, amiben egyetértettem vele, hiszen magam is így volnék. Ezek után Hortenzia megkérdezte, használok-e (mármint Margót). Mivel meglehetősen idegennek tűnt ez a megfogalmazás, úgy reagáltam rá, hogy mióta külön élünk, nekem kell a szobámat takarítanom. Megbántam a válást, mert iszonyú terhet ró rám. Hortenzia azonban

nemcsak szószátyár, de lényegre törő is. Próbálom szó szerint idézni: „Milyen időközönként szokott ölének mélyén furdancsod látogatást tenni?” Idegen volt a fogalmazása, de megértettem és először egy hetet mondtam, majd fene tudja miért, úgy ítélt, inkább naponta, remélve, hogy előbb szabadulok újdonsült erdélyi rokonomtól. „Takaros menyecske a formás melleivel. Nem csodálkozom rajta, hogy válásotok óta is szívesen rácuppan méretes furdancsodra.” Elbambultam az előző furcsa fogalmazásától, csak ennek köszönhető, hogy azt hittem, az utolsó előtti mondatban magáról beszél. „Kicsit zsémbes az asszonyság.” Muszáj volt mosolyognom. Margó, mint „zsémbes asszonyság”. Megfogalmazódott bennem, de nem mondtam ki Hortenziának, tapasztalja meg saját bőrén volt feleségem zsémbességét! Annyit azért megjegyeztem, hogy házasságunk alatt elcsattant pár pofon és én mindig férfiasan álltam, nem ütöttem vissza. Illetve egyszer majdnem. Miközben legyintésre emeltem kezemet, váratlanul hozzám repült a konyhaszék, de azt is megúsztam. Hortenzia aggódó tekintettel mért végig és végül megnyugodott, hogy nem látott rajtam külső erőszak által keletkezett elváltozást.

Elmesélte, érkezésekor Margó pár másodpercig kedves volt, de miután megtudta, hogy velem kíván értekezni, el akarta őt küldeni. Ám Hortenzia szívósan ragaszkodott ahhoz, hogy találkozzunk, ezért a volt menyasszonyom trágár, keresetlen szavakkal illette őt és csak akkor mérséklődött a hangja, mikor megtudta, hogy Hortenzia az én unokatestvérem. Csupán ezután léphette át közös otthonunk küszöbét, bár a kutya már ekkor régen bent tartózkodott, mert Margó lábai között megtalálta az üdvözítő utat. Némileg sorstársamnak éreztem Pörköltet, hiszen több éven keresztül magam is üdvözítőnek találtam. Fantasztikus, Hortenzia elhallgatott, én pedig élveztem a csendet. Az eb viszont megérezhetett valamit a konyha felől, mert egy ugrással lódult meg gazdája öléből és eliszkolt a szag irányába.

Véget ért a csend. Hortenzia elkezdett fennhangon dicsérni. Nem gondolta volna, hogy neki ilyen klassz Adonisz alkatú bátyusa van. Ami a termetemet illeti, kétségtelen, de addig a percig csak fekvé látott. Dühös voltam dicsérő szavai után a rohadt kutyára, mert nem csukta be maga után a szobaajtót. A kínálkozó csupasz combikák és a póló alatti domborulatok, nagy kedvet éreztem arra, hogy kezeimmel vallatóra fogjam őket. Legalább kiderülne, a csaj mennyire gondolja komolyan a nem létező rokonságunkat.

Hallottam, hogy Margó kedvesen beszél a kutyához.

De hát ezen nincs mit csodálkozni, hiszen miután megismerkedtünk, számtalanszor hangsúlyozta, hogy nagy állatbarát, ezért parkolt le mellettem. Jó volt hallani a távolból a „zsémbes asszonyság” milyen kedves tud lenni egy kutyával. Tudom, a remény hal meg utoljára. Reménykedtem, hogy a szépasszony a konyhában nem szerez tudomást arról, hogy volt férjét egy másik nő dicséri. Ugyanis a féltékenység csírája a mai napig él benne és ha bepöccen, Hortenziának annyi. Írhatja a végrendeletét, ha egyáltalán van valamije. Margó soha senkinek nem tartozik, ő minden számláját kiegyenlíti. Közben megtudtam, 25 éves a hugica és még nem volt férjnél. Ő csak úgy nem adja oda magát holmi gyüttmentnek. A szemembe nézett és úgy mondta, biztos vannak csajaim, ezt nézi ki belőlem. Kedvem lett volna panaszként nyitni számat, de tartottam az illetékes fülétől. Elméletben ugyanis naponta legalább egy csajom van, de a gyakorlat mást igazol, sajnos. Van mivel, talán lenne kivel, de nincs hol, mert a házisárkány képes lenne a partneremmel együtt engemet is megruházni. Nem hittem a füleimnek. Volt házvezetőnőm kedves szavakat intézett meglett unokatesómhoz imígyen: „Figyelj már! Leviszem a kutyádat sétálni, ameddig dumáltok. Javaslom, a nagy szövegelés közben vigyázzál, nehogy kihűljön a gyomrod!” Olyan hirtelen nyitotta a bejárati ajtót, hogy Hortenziának alig maradt ideje beleegyezését adni.

Az első mozdulatot az ösztönöm vezérelte, a második pedig annak köszönhető, hogy kedvemre való volt az első. Némi combsimogatás után elrejtettem kezemet a pólója alatt és

tényleg nem volt rajta melltartó. Közben felkeltem fekhelyemről, hogy átadjam neki. Szokásomtól eltérően gyorsan akartam végezni, de minőségi munkával. Hortenzia pedig cseppet sem tiltakozott „öle mélységének” megtapasztalása okán. Az óra nézésére nem jutott időm, de három percnél tovább aligha tarthatott az aktus.

Széleseben ügettem ki a fürdőszobába tisztálkodni és mikor elzártam a vizet, hallottam a bejárati ajtó csapódását. Nem hittem a szemeimnek, hogy magam maradtam a lakásban. Ezek szerint dolgom végeztével Hortenzia magára kapta a shortját és szublimálódott. A szobám asztalán láttam a mobilomat meg az órát. Nem lopott el semmit. Visszafeküdtem az ágyra. Negyedóra telhetett el így a bizonytalanságban, mikor megérkezett Margó, Pörkölt nélkül.

Belépett szobámba és gyilkos tekintettel nézett rám, majd csupán annyit mondott: „Ezt a napot megemlegeted.” Attól kezdve a fagyos léghőmérséklet köztünk jéggá dermedt.

Teltek a hónapok, majd egy esős őszi napon Margó bejött a szobámba és leült az asztalhoz. Boríték volt a kezében, de akkor még nem sejthettem az okát. Közlendője közepébe vágott, ahogy mindig szokott, ha mondanivalója volt számomra. Elmondta, Zsófi terhes tőlem és már túl van a 12. héten.

Bambán nézhettem rá, hogy lett Hortenziából Zsófi, de megmagyarázta. Zsófival együtt jártak egyetemre, bár 15 év van köztük. Hozzátette nyomban, ha nem lennék olyan bamba, emlékez-nem kéne rá, szobájában a vitrinben tartózkodik Zsófi képe. Leesett a tantusz. Onnan volt ismerős a lány. Mikor Margóval összeházasodtunk, én vidékről költöztem fel az ő lakásába. Válás után pedig nem óhajtottam távozni. Viszont aláírtam egy kötelezvényt, hogy hölgyet nem hozok fel az otthonunkba és főleg nem létesítek olyan kapcsolatot. Hortenziával, aki Zsófia, ezt szegtem meg. Margó azt is elmondta, Zsófi babára vágyott, de heterogén kapcsolatra nincs szüksége. Általam meglesz a baba és sok évig nem kell gondolkodnom azon, mire költöm a fölösleges pénzemet. Míg volt feleségem szöveget, én nyugtattam magamat, a lakásból nem kell kiköltöznöm, hiszen mivel bizonyítja, hogy itt alkottam? Magabiztosságomnak nem kellett hangot adnom, mert kinyílt a boríték és pár képet tett az orrom elé. Az első képségen látszik, hogy a hölgyet én fektettem le, még hozzá akarata ellenére. Magyaráz, megerősököltem. Margó volt olyan kedves és elárulta, a szobám be volt kamerázva, amit előző nap, mikor nem voltam otthon, követett el. Kétségtelen, voltak rizikók „Hortenzia” viselkedésében, ahogy megjátszotta a bolondot. Viszont vevő voltam rá. Ugyanakkor elsik-lottam amellett, hogy Romániából érkezett, csomagok nélkül. A szemtelen Margó még azt is elárulta, hogy Zsófiának sincsenek Romániában rokonai. Úgy egyeztek meg, hogy dolgom végeztével „Hortenzia” távozik a lakásból, ő pedig lenn a parkban várja Pörkölttel. Azt sajnos tudtam, a gyereket nem tagadhatom le, ám a lakásból semmiképpen nem akartam távozni.

Még két hónap békeség várt rám, majd kezében a kötelezvényemmel, Margó kirakatott az utcára. Lógó nózival költöztem vissza vidékre a „mamahotelba”. Mivel jól jövedelmező vállalkozásaim vannak, nem kétséges, Zsófia szépen fog kaszálni gyermektartás címén. Idő-közben megszületett a lányunk, amiről a bíróságon szereztem érdembeli tudomást. Valamint a tárgyalás után a folyosón Zsófitól megtudtam a teljes igazságot. Margó miatta vált el tőlem és végre sikerült engemet a lakásból kipaterolni, beköltözhetett a helyemre és együtt fogják nevelni a lányunkat. Margónak nem születhetett babája. Így azonban mégiscsak ő is anya lett, még hozzá az én gyermekem anyja.

2016. június 30.

KATI APU

Eta mamával kettesben megreggeliztünk és elment dolgozni. Ő még javában aludt. Szívesen felébresztettem volna, de nem volt hozzá bátorságom. Ezért inkább, mivel szép idő volt, lejöttem otthonunkból a friss levegőt árasztó parkba. Kerestem egy padot, ami egyrészt abban az időben szabad volt, másrészt elég távol a forgalomtól. Gondolataimat rendeztettem. Részben az ő személye, másrészt meg matematika feladatok, képletek cikáztak agyamban németül. Megdöbbenő volt a felismerés, hiszen lázas állapotomban szoktam fejben folyamatosan számolni, de immár napjaimnak azon a szakaszán túl voltam. Csupán azért nem mentem suliba, mert a betegség fáradalmait kényszerültem kipihenni. $N*(N+1)/2$ 1-től a pozitív egész számok összege N-ig. A másik képlet 1-től a pozitív egész számok négyzetének összege N-ig $(N*(N+1)*(2*N+1))/6$.

Fantasztikus felismerés: ha két páratlan egész számot négyzetre emelünk, a különbségük páros szám lesz. Minden, két egymás melletti páros szám szorzata nyolccal osztható, illetve minden páratlan szám négyzete nyolccal osztva, maradék egy lesz. Megdöbbenem rajta, miközben tény, hogy a páratlan számok négyzete is páratlan. Márpedig négyzetre emelés nélkül is igaz, két páratlan szám különbsége mindig páros. Arra lettem figyelmes, hogy valaki oldalba bök. Addig abban a hitben voltam, hogy egyedül töltöm időmet a fák alatt a romantikus padon.

- Mi van, Suttyó? Percek óta figyellek. Elmerültél magadban. Nálam meg nincsen kötél, hogy lenyújtsam neked, mert úszni nem tudok. Fantasztikus milyen bamba képet tudsz vágni. Ne túráztassad az agyadat, haver! Satnya vagyok, a volt osztálytársad és egyedüli haverod, ha egyáltalán a te esetedben szóba jöhet az ilyesmi.

- Jé?! Te vagy az, Satnya? Mi szél fújta ide? Sikerült befejezned a szervizben a nyolcadikat? Cingár létedre húsvétkor jól lepofoztad a biosztanárt. Kérdésedre válaszolva, hasznos gondolatfüzérrel múlatom a drága időt.

- Amőba kapott tőlem orcájára egy maflást, láb kísérettel. Nem tudtam díjazni a beszólását, hogy hülyébb vagyok, mint a bratyóm volt.

- Az igazság, miután megismertem testvérbátyádat, engemet is foglalkoztatott bizonyos ideig ez a kérdés, de végül döntetlenre hoztam ki a dolgot. Emlékezetem alapján, ő egy zömök fiatalember, te pedig cingárka vagy. Ugyanakkor koponyátok mérete szemrevételezve azonosnak mondható. Belül a térség ki van töltve mindkettőtöknél, akkor a hibás szektorok száma sem különbözhet nagymértékben. Feltételezve biológiai szempontból, hogy a hibás szektor kisebb tömegű, mint a jól funkcionáló. Ilyen értelemben Amőba, elhamarkodott döntést hozott, esetleg még az lehet, hogy tudatosan bántó szándékkal tárta eléd nézetét.

- Suttyó, mióta ismerlek, nagyra értékelem hihetetlen titoktartásodat. Ha a suliban órákon megnyitottad volna a szövegládát, lassan professzor lehetnél. De te felelet helyett általában sunnyogtál.

- Pajtás, nem vagyok olyan gazdag, hogy javaimat osztogassam érdemteleneknek. A tudást senki nem veheti el tőlünk. Megdolgozok naponta érte. Azt pedig utálom, ha a tanár hülyét akar csinálni belőlem. Szívesen válaszolok a kérdéseire, ha meggyőződésem, azáltal szellemileg gyarapodni fog, de olyannal ne faggasson, amivel maga is tisztában van. Az embernek legyen önérzete. Bocsánat, kérdéseimre még nem kaptam teljes választ!

- Két nap múlva meghívtak vendégnek az egyik javítóintézetbe. Azóta ott parkolok, és mivel megkedveltem a nyolcadik osztályt tavaly, most ismételem. Rohadt ez az élet, tesókám.

- Nem értem. Hogy kerültél ide?
- Kivettem pár nap szabadságot, addig, míg a zsernyákok rám nem találhatnak.
- Megpattantál, mint Lajos papa tavaly a családi fészekből?
- Aha! Csak nekem nem smakkolt a bejárat, ezért a kerítésen szökkentem át.
- Apám, te olyan satnya vagy, hogy a kerítés rácsai között is kitudsz bújni. Szedhetnél magadra egy kicsit!
- Azon vagyok, hogy csajokat szedjek magamra.
- Ne nagyképüsködj! Fogadjunk, még nem voltál nővel! Legfeljebb anyáddal rendszeresen bevásárolni és olyankor te vagy a kuli.
- Meséljek, kis gyerek? Tegnap gyűrtem magam alá a kóter rácsát és máris horogra akadt egy csaj. Piszokul megdicsért a mutatványomért. Még ott az utcán kiutalt pár nyelvest.
- Folytassad! Kezd izgalmas lenni.
- Hazakísértem, mert dolga volt, de közben letapogattam, mint tű a mikrobarázdát. Megdumcsiztuk, ma délután lesz a folytatás kinn a Szigeten. Milyen érzés gimisnek lenni?!
- Még nem tudom, mert csak az évnyitón voltam jelen. Másnap lerobbantam és azóta kúrálom magamat.
- Kitejt a becsület az első napon, Suttyókám?
- Van igazság benne. A jövődöbeli osztályfőnököm bepöccent rám, mert nem halmoztam el jókívánságaimmal. Majd, ha haverok leszünk, szevaszozhatunk, de akárkinek nem kívánok „jó napot”-ot.
- Örökre Suttyó maradsz. Családi vonatkozásban, hogy fest nálatok az ábra?
- Népesedés szempontjából Eta mama nem mondható igazi hazafinak. Továbbra is egyedüli, egyenes ági leszármazottja vagyok a szüleimnek.
- Visszament hozzátok a faterod?
- Szerencsémre nem. Férfi az olyan, aki hosszútávon képtelen elviselni, hogy a felesége embert akar belőle faragni? Nem tudott a fiú hozzászokni a strandpapucshoz. Eta mama hiába edzette évekig.
- Anyád strandpapuccsal abriktolta az öreget?
- Legtöbbször, mert az volt a lábán. Különben pedig bármivel, ami a kezébe akadt. Életem első emléke is Eta mama fellépéséhez kötődik.
- Ezzel én is így vagyok anyám vonatkozásában. Övé volt az első mell, amit rendszeresen szoptam.
- Burkoltan azt kívántam tudomásodra hozni, mikor Eta mama szemem láttára először forgatta kezében a laskasiritőt. Amit errefelé nyújtófának mondanak.
- Kinek a pártján voltál?
- Akkor még, pelenkával a hátsómon, a rácsos kiságyból szoktattam magamat a szituációhoz. Apám üvöltött, anyám pedig zokogott.
- Ki vert kit?
- Az elmúlt bő 14 évem alatt nagyságrendekkel anyám volt a kezdeményezőbb. Ne tévesszen meg, hogy ő itatta az egereket is! A férfi legyen férfi! A sírás a nők dolga, apuskám.

- Vagány csaj lehet a muterod.
- Meghiszem azt. Tégedet rúgott már tökön az anyád?
- Egyszer, de akkor is véletlenül. Beavatkoztam a tettelegességig fajuló nézeteltérésükbe és amit a fateromnak utalt ki, én kaptam fapapuccsal. Képzeld el, akkorát rúgott, hogy a lábaim között elszáguldott a papucs! Majd a hátam mögött gellert kaphatott a levegőben és ugyanazzal a sebességgel megfordulva, jól hátba taszajtott.
- Ismerős a szitu. Figyelmetlenségemben velem is előfordult már ilyen. Pedig nem volt szándékomban egyiküket sem védeni.
- Megkönnyeztem. Kiügettem az előszobába, hogy mentsem, ami még menthető, muterom meg jött utánam, miközben simiztem a rudít. Megpuszilt.
- Mifelénk hiánycikk az empátia. Kétségtelen, én sem kapartam kínomban a falat, ha a szüleim összekakaskodtak. Győzzön az erősebb, nem igaz? Praktikusan gondolkodtam mindig. Mindketten dolgoztak. Ha az egyik kilehelte volna a lelkét, még mindig marad egy eltartóm. A te faterod is gyakran szomjas? Eta mama olyankor nyitotta ki a pofonzsákot, mikor Lajos papa próbálta kompenzálni a szomjúságát. Szerinted miért van az, hogy az emberek nyilván tartják, ki iszik, de azt nem, hogy ki eszik?
- Hülye! Az evés az embernek önmagára káros, míg a piálás a környezetére is.
- Eta mama új élettársa ritkán szomjas, viszont naponta órákig cicomázza magát a fürdőszobában. Tudod milyen cikis, ha a kulcslyukban benne a kulcs a túlsó oldalon?
- Zavaros éjszaka van mögöttem. Nem tudtam kellően kipihenni magamat a szigeti padon. Próbáld világossá tenni számomra az iménti kijelentésedet!
- Nem bánom. Mivel úgyszólván haverok vagyunk, beavatlak a titkaimba. Az én szobámból is be lehet menni a fürdőszobába, mert két ajtaja van. Testi adottságaimat figyelembe véve, kényelmesebbnek találom úgy kukkolni a kulcslyukon keresztül, hogy odahúzok egy széket.
- A súlyod vagy a magasságod okán? Kétségtelen, jól megtermett nagy állat vagy minden paraméteredet tekintve.
- Pedig nem ütöttem a szüleimre, mert nem szeretek verekedni. A széken ülve kényeztettem méreates falloszomat, miközben az egyik szemem a bizonyos nyíláson van.
- Velem is előfordult már nem egyszer, hogy anyámat meglestem.
- Nálunk az addig volt buli, míg nem lett Eta mamának egy bájos élettársa. Az ő domborzatát szoktam távolból tanulmányozni. Ez alkalomból balszerencsémre. Eta mama bejött a szobámba, amit füleimmel nem észleltem, hiszen bele voltam merülve az aktusba. Tenyerével lendületből lapította bal fülemet a fejemhez. Közölte, ha még egyszer leskelődni merek, le is út, meg fel is út! Ezt azóta sem értem, hiszen nem sportolok. Ha átmennék Budára, a „fel is út”-ra módot találnék, de itt Pesten a sík területen, normál körülmények között se le, se fel.
- Ne törődj a süket dumával! Miért nem kérdezted meg tőle: hogy ityeg, a fityeg?
- Olyankor nagyon nem ityeg. Merev, mintha nem is vértestecskékkel átszőtt hús lenne.
- Bezzeg ő láthatta a farkadat, ugye?
- Kérlek, Satnya, ne légy közönséges! Kétségtelen, majdnem úgy alakult, hogy a péniszem szemei fókuszába került, de éppen akkor már burkolva volt zsebkendővel. Ez az én szerencsém. Nem mondom, hogy a pofon jólesett, ugyanakkor büszke voltam az anyámra. Nőtől ekkora füles, értékelendő teljesítmény. Ezt persze nem közöltem vele, hiszen pár napig társalgásunk erdejébe vaddisznó költözött.

- Mesélj az anyád élettársáról!

- Mostanság rossz passzban van, mert fölöslegessé vált a munkahelyén. Vázszerkezete valamivel magasabb, mint Eta mamáé, gazdagon feldíszítve. Azok a dús idomok! Észveszejtő domborzattal van megáldva. Festő nem alkothat szebbet. Gyönyörű, göndör, szőke haja van és otthon általában lófarokba köti. Ívelt, szép szemöldöke, hosszú szempillái, mindehhez kék szemek. Amúgy, nem győzöm magamat ismételni, elől-hátul tenyérbe illő domborulatokkal. A hangja pedig bikavadító. Ehhez társul az otthoni lenge ruházata. Mondhatom, rágondolni is gyönyörűség. Ha tehetném, matricaként tapadnék rá. Kati apu a világ legszebb nője.

- Miért Kati apu?

- Hármasban, miután összebútoroztak, Eta mama közölte velem, hogy Kati apu, szerető apám lesz a tróger Lajos után. Nekem pedig eddig a percig cseppet sincs ellenemre egy ilyen kíváncsú apu. Mióta együtt élünk, azóta tudom, hogy a fütyim nemcsak pisilésre való.

- Nem mondod, hogy naponta meghánytatod a hernyót?!

- Többször is az igénynek megfelelően. Lakásunk minden helyisége róla mesél, kivéve sajnos az én szobámat. Oda csupán parfümjének illata szivárog be.

- Hány éves a csaj?

- 29 éves és 327 napos. 30 éves lesz pontosan az én névnapomon.

- Ezzel nem sokat mondtál. Mikor van, Suttyó?

- Kálmán vagyok, ha nem tudnád, te barom! Esküszöm, akkora állat vagy, ha láthatatlanná válnál, úgyis lenne árnyékod. Bocsássál meg istenem, hogy a haverom kihozott a sodromból!

- Ne húzzad fel magadat, ha hosszútávon anyád konkurenciája szeretnél lenni! Mérgedben átmegy varangyba, aztán csodálkozhatasz, ha Kati apu még bábozásra sem tart alkalmasnak. A suliban mindenki Suttyónak hívott, kivéve a tanárokat. Számukra Fischer volt a titkolódzó észkombájn. Hogy szólítod őt különben?

- Álmaimban és a paplan alatt ábrándjaimban, Cicuska. Amúgy pedig sehogy. Ha hárman vagyunk, anyát nevezem a nevére, ebből ő tudja, hogy mikor szólok hozzá. Kettesben pedig le nem veszem róla a szememet. Ő kedvesen mindig Putyikának hív.

- Két dolgot nem értek. Az egyik, hogy anyád számára miért vonzó egy másik nő? De hát erre úgysem kaphatok magyarázatot. Viszont, ha neked bejön, miért a hernyót könnyezteted naponta ahelyett, hogy Kati aput mocskolnád meg?

- Megválogathatnád a szavaidat, rám való tekintettel! Az igazság, félek. Egyrészt, még nem voltam nővel, mi van, ha lebölgök? A másik, és ez a fontosabb, gyereknek tart, hiába a robosztus termetem.

- Az előbbi rám is igaz, mert eddig egy csajt sem kardoztam meg. Tipi-tapi az bőven volt, de egybesülés, eddig még nem. Én a helyedben bepróbálkoznék nála. A fizikumod megvan hozzá. Nem tud agyonverni. Lehet, hogy bejönnél neki, de ha nem, akkor sem köpne a muterodnak, mert anyád a végén őt tenné lapátra.

- Az a gáz, hogy Kati apu Lajos papának is bejön. Havonta hozza Eta mamának a gyerektartást és olyankor teszi Kati apunak a szépet.

- Várjál, megpróbálom memorizálni! Apád elhagyta anyádat, majd miután anyád képletesen talált magának egy másik társat, arra rácuppant az őszöd?

- Ez az ábra, gyerek. Anya féltékeny, Kati apu meg nyájaskodik Lajos papával.

- Szerinted van köztük valami?
  - Ha megtudom, kinyírom.
  - Ne légy magad ellensége! Kire fogsz azután recskázni?
  - A fateromat iktatom ki az élők sorából.
  - Bonyolult családotok van, Sutyó. Az egyedüli biztos pont, ebből a kapcsolatból tesód nem fog születni. Druklok neked, hogy névnapodon sikerüljön Kati aput gerincre vágnod. Az nem buli, hogy fényezed a bohócot, mert még a végén idő előtt elkopik. Vakuljak meg, öcsém, ha tévedek! Sasolj a házak felé! Fogadjunk, hogy az a szőke bige a nevelőapád! De miért a patádat skubizza? Tényleg, csak most látom, nincs rajtad surranó. Jézusom, megindult felénk! Jó ízlésed van, Sutyókám. Ebben a bögrében én is felverném a habot.
  - Húzzál a fenébe, Satnya! Vedd észre magadat, hogy fölöslegessé váltál! Pattanj, mint a nikkelbolha!
  - Putyika, anyád rám bízott, hogy ápoljalak. Mit keresel itt lenni a téren, ráadásul topánka nélkül?
  - Anyával megreggeliztünk, ő elment dolgozni, te pedig aludtál még. Nem mertelek felébreszteni. Le akartam jönni, levegőzni. A cipőnek pedig nem láttam értelmét, hiszen nincsen hideg.
  - Milyen bögréről meg verésről dumált ez a cigánygyerek? Gondolom, a haverod, mert ő is fél a csajoktól, mint te.
  - Ne törődj vele! Tiszteletlenül fejezte ki magát, hogy neki is bejössz.
  - Meg még kinek?
  - Nem mondom meg, mert beárulsz Eta mamának.
  - Vettem a lapot. Nem vagyok gondolatolvasó. Amúgy pedig ilyen szép szál gyerekeket szoktam reggelizni, mint te vagy. Gyere fel! Ha anyád megtudja, hogy a parkban voltál, jaj lesz mindkettőnknek!
  - Na, azt próbálja meg, hogy tégedet bántson! Kitagadom a családból, akkor is, ha az anyám.
- Kati apu elmosolyodott és megindult a házuk felé, én meg boldogan ügettem utána.
- Menjünk be, Putyika, a szobámba! Ne félj a nénitől! Különben pedig beszélni szeretnék veled!
  - Jó, de előbb letisztítom a szennyről a lábaimat és papucsba bújok, ha megengeded!
  - Várlak, de figyelmeztetlek, ha megszöksz, utánad megyek!
- Boldogan tettem szalonképessé magamat, majd bent a szobájában, leültem vele szemben.
- Jelentkezni akarok egy céghez informatikusnak. Német a tulajdonosa és úgy gondoltam, az önéletrajzomat németül írom meg, a te segítségével. Olvassad át és fordítsad le!
- Túl mohón nyúltam a dosszié után. Kati apu felfigyelt rá. Engemet viszont az vezérelt, hogy megtudhatok a szerelmemről olyan dolgokat, amiknek addig nem voltam birtokában. Átfutottam a szöveget és jól éreztem.
- Még ma lefordítom németre. Tudom, gyerek vagyok, talán éppen ezért szeretném megérteni, hogy van az, a nőkhöz és a férfiakhoz is vonzódsz? Elvégre volt már férjed, most meg anyával élsz.

- Tulajdonképpen heteró vagyok. Etával akkor találkoztam, mikor tönkrement a házasságom és a lakást el kellett hagynom. Anyád azóta is vallja, soha többé nem jöhet férfi az életébe. Nekem más a nézetem erről, de tény, jól jött a felajánlott biztonság.
- Kezdem érteni, miért szimpatizálsz Lajos papával.
- Ha neked ez jött le abból a pár találkozásból, amiknek részese voltál, nem tagadom, legyezgeti a hiúságomat. Pedig soha nem akartam színésznő lenni.
- Köszönöm a válaszaidat. Megyek a szobámba önéletrajzot fordítani.
- Félsz tőlem, kisfiú? Összebútoroztunk anyáddal és napokon belül rájöttem, bekerültem egy megmagyarázhatatlanul viselkedő családba. Eta vad amazon. Nő léteére mindent agresszióval akar elintézni.
- Július 3-án, vasárnap délután 14 óra 27 perckor én is kaptam tőle egy emlékezetes taslit.
- Érdekes, pedig el van ragadtatva a fiacskájától, hogy milyen okos vagy. Szokott rólad mesélni. Eleve úgy mutatott be, Kalika, jóképű, nagy darab srác, de nem kell tartanom tőled, azontúl, hogy még gyerek vagy, utálod az embereket és különösen a lányokat.
- Igazat mondott.
- Adott egy jóképű, szekrény termetű fiú, aki majdnem 15 éves és kerüli a csajokat. Ehhez képest a parkban más utalásokat hallottam tőled.
- Állítólag a kivétel erősíti a szabályt, de persze ennek semmi értelme nincsen. Ha ez bűn, akkor bűnben fogok elhalálozni.
- Szerintem zseninek születted. A reáltárgyak és a nyelvek, amiket nem kell tanulnod.
- Utálok a magolást. A matematika törvényszerűségekre épül. Ha az ember megtanulja az alapokat, a többi csupán gögyi kérdése. A nyelvek pedig ragadnak rám.
- Láttam az általános iskolai bizonyítványodat, benne a rapszodikus jegyekkel.
- Köszönöm az érdeklődésedet.
- Putyika, aki még a szomszédoknak sem köszön. Ám a parkban vidáman társalogtál azzal a sráccal.
- Osztálytársam volt még tavaly és véletlenül rámtalált a parkban. Nem voltam boldog miatta. Ha mindent tudsz rólam, tudhatod, utáltam, mikor kisgyerekként produkáltattak az emberek. Kétségtelen, három évesen kezdtem böngészni a matekkönyveket, de ez nem ok arra, hogy boldog-boldogtalan számtanpéldákkal traktáljon. Eta mama büszke volt, ez kétségtelen, én meg legszívesebben kifutottam volna a világból, helyette inkább magamba zárkoztam. Mire suliba kerültem, mindenkit utáltam az anyámon kívül. A korhely disznó apámat, a rokonaimat, akik mindig irigykedtek, hogy a mi családunk kikerült a béka feneke alól, Eta mama jóvoltából.
- Most jön számomra a nehezebb. Hetek óta parkoltam nálatok, mikor felfigyeltem rá, Kalika (aki nekem Putyika), legelteti rajtam a szemeit. Hiszem, minden egészséges nő hiú. Hát akkor mit szóljak én, akire szemet vetett egy kamaszkorú srác? Majdnem az anyukád lehetnék és mégis.
- Nekem te axióma vagy. Fölöslegesnek tartanám szavakba foglalni a szépségedet, hiszen a megjelenésed önmagáért beszél. Ráadásul a szóáradattal hazugságra kényszerítenélek, hiszen igekeznél cáfolni azt, ami saját meggyőződésed is.
- Ha ezt anyád hallaná, nem hinne a füleinek.

- Azért kaptam a pofont, mert tégedet lestelek a kulcslyukon keresztül a fürdőszobában. Nem kell a füleinek hinni, ha a szemeivel látta.

- Jézusom! Észleltem a vonzalmadat. Havonta megjelenik a részeges apád a gyerektartással. Eddig háromszor találkoztam vele. Minden alkalommal tette a szépet. Hidd el, voltam olyan ravasz, hogy tudomást szerezzél róla. Izgatta a fantáziámat, vajon tényleg bejövök neked és akkor féltékeny leszel, ha pedig nem, úgy simán lerázom a faterodat, mint a lázmérőt szokás. Az utolsó alkalommal annyira jól sikerült a hatásvadászatom, hogy megijedtem. Nem lettem volna boldog, ha kinyírod a faterodat, féltékenységedben.

- Tudjad be a tapasztalatlanságomnak! Érzéseim vannak, de nem tudom a helyükön kezelni őket.

- Nekem pedig vannak tapasztalataim, de ugyanakkor nőből vagyok. Mit szóltál volna, ha a parkban lekapcsolom mellőled a cigány haverodat és elhívom sétálni?

- Simán kinyírtam volna, mivel tudta, hogy Eta mamán kívül te vagy a másik fontos személy a számomra. Ezek után csodálod, hogy félek tőled? Tisztában vagy az érzéseimmel, de ahelyett, hogy bátorítanál, visszaélsz vele. Hiába játszol főszerepet az álmaimban, az ébrenléteimben is, egyoldalúan, magam irányíthatom a hozzám való viszonyulásodat olyankor.

- Fantasztikus. Ezt az oldaladat szerintem anyád sem ismeri. A magába zárkozó Kálmánka választékosan fejezi ki magát.

- Az én logikám szerint, te is hülyének tartasz, mint mindenki más. Nevessél ki, hozzá vagyok szokva!

- Eta nem tart tégedet hülyének, bennem pedig fel sem vetődött. Imponál a vonzalmad, de a hit az még nem tudat. Ha közel engedlek magamhoz, azzal csupán én kockáztatok. Te, a tapasztalatlan rájöhetsz, hogy nem minden arany, ami fénylik, engemet meg anyád simán kidob a lakásból. Akkor is a szeretett fiacskája maradsz. Úristen, ezt meg elfelejtettem neked odaadni. Hiába na, tetszik a ragaszkodásod.

Mivel köztünk volt az asztal, arra tett rá egy fényképet, amit azon nyomban kézbe vettem.

- Véleményeznem kéne a képen látható csajt? Megüti a mércét.

- Múlt héten én is évnyitón voltam, egy barátnőm az adott iskolában tanít. Összefutottam ezzel a kislánnyal, akit még baba korából ismerek. Veled egyidős. Elbeszélgettünk és szóba kerültél, mint egy jóképű srác, aki az ő korosztálya és nem jár lányokkal. Mivel neki sincs még barátja, ideadta ezt a képet magáról, hogy nyújtsam át neked és ha van hozzá kedved, hozzalak össze benneteket.

- Anyám fia vagyok. Mielőtt dührohamba törnék ki, átmegyek a szobámba fordítani az önéletrajzodat.

- Putyika, azt mondtad, szimpi a kislány.

- Nem vagyok vak. Megüti a mércét, ennyit mondtam. Ha lányokkal akarok barátkozni, nem kérek ajánlást. Főleg tőled nem.

Felkapta a képet, amit az asztalra dobtam és miszlikre tépte, majd odajött hozzám és megpuszilt.

- Elment az eszem.

- Az nagy szégyen, ha az ember a szívének engedelmeskedik?

Soha nem fogom elfelejteni azokat a másodperceket, mikor végre átölelhettem az imádott hölgyet, akiért megveszek, mióta először megláttam. Az első csókhoz az ő bátorítására volt

szükségem. Jobb karommal átölelve a derekát húztam magamhoz, bal kezemmel pedig simogattam a gyönyörűséges haját. Szájával a számra tapadt. Azt az érzést soha nem fogom elfelejteni, hogy imádott szerelmem csókolózni tanít.

- Bocsássál meg! Szeretnék a valóságban úgy hívni, ahogy az álmaimban szerepelsz.

Elmosolyodott.

- Putyika, szeretném, ha értenéd a viccet! Érdekes lenne, ha csókolózás közben Kati apunak szólítanál, ami egyébként is Eta butuska találmánya. Itt a példa. Elméletileg sem lehetek az apád.

- Nekem Cicuska vagy és ameddig az eszemet tudom, az is maradsz.

- Hessegetem az érzést, hogy láttál már meztelenül, miközben én nem ismerlek úgy.

- Kérlek, a valóságban ne emlékeztessél rá, mert attól nagyon felizgulok. Tanítsál meg testileg szeretni!

- Úgy bánjál velem, hogy soha ne okozzál fájdalmat! A férfiakat általában a saját ösztöneik vezérlik. Én pedig azt szeretném, ha nem lennél önző.

- Az önzést soha nem gyakoroltam. Te pedig a kivételek kivétele vagy. Nagyon kívánlak, de ha neked úgy jó, lemondok a vágyaimról.

Szabad kezem felfedezőútra indult. Hányszor álmodtam addig róla, nem tudnám összeadni. Végre kezemmel tapasztalhattam meg, amit addig csupán szemeim láttak. Még ruhán keresztül is izgató volt.

- Ne nevéssél ki, ha sutának találsz! Eddig csupán az álmaimban csókolóztam.

- Biztos vagyok benne, hogy velem. Harminc éves koromra most vagyok először olyan helyzetben, amikor minden mozdulatból érzem, hogy szeretnek. Mindössze két kapcsolatom volt eddig.

- Józan állapotban akarok hallani az életedről, de most részeg vagyok.

- Képtelenség. Csípjél meg! Én nem egy 15 éves srác ölében ülök, aki úgy simogatja a testemet, hogy beleborzongok.

- Cicuskám, már három éves koromban túlkoros voltam. Mindig minden vonatkozásban kitűntem a korosztályomból. Anyám elszámolta magát. Nem érdekelnek a lányok, de mióta ismerlek, magaménak szerettem volna tudni ezt a virágszálat. Azóta boldognak érzem magamat itthon, mióta a te illatod érezhető a lakásunkban. Igaz, az én szobám a legmostohább.

- Ha akarsz, pár holmimat becsempészhünk a szobádba.

- Néha vendégeskedik nálam fehérneműd a szennyesből. Olyankor elsötétül minden az agyamban és csak te létezel.

- Ezután jobban odafigyelek mindenemre és nem engedek ilyen undorítóóságokat neked. Várjál, leveszem a blúzomat meg a melltartómat! Pont ma kellett ilyen anyagú ruhákat felvennem, amik könnyen gyűrődnek. Illetve, tessék levetköztetni a Cicuskát! Bár ciki, hogy te meg ruhában vagy.

- Ebbe az izgalomba belehalok. Sokszor láttalak ruha nélkül, de csak kulcslyukon keresztül. Azt is tudom, hogy itt lenni a szoknyád alatt, ami van, borotválod.

- Ez az! A buta nő és az okos fiú. Putyika skubizgat én meg próbáltam féltékennyé tenni a rozzant apjával. Valamit éreztem, de az nem volt bizonyosság.

- Tudom, a rozzant apám jobban illik hozzád, mint én. Féltékennyé tétél párszor, de szerintem eljátszottál a gondolattal, hogy összeborultok.

- Putyika, ne romboljál! Igen, eljátszottam párszor azzal, hogy ez a srác elkap és megerőszköl. Ezzel szemben én kezdtem ki veled a jó előbb. Most nyugodt lenne a lelkiismeretem, ha fordítva történt volna. Furcsa, talán a közelséged az oka, hogy megfordultál a fantáziámban, mert soha nem szoktam gondolatban férfiakkal pajzánkodni. Eddig az életemben nem volt olyan férfi. Megelégedtem azzal, hogy Etával simizzük egymást és legalább a lelkünknek jólesik. Ezután hogy lesz, fogalmam nincs. Szemedbe nézek, és úgy mondom, ez az elvált asszony igazán most kezdi érezni, mi az a szerelem.

- Szerelem nélkül mentél férjhez?

- Akárcsak a jó anyád. Aztán mégis megszületél. Nagy úr az érdek, hiszen hozzátok sem szerelemből költöztem.

Felállt és elkezdte kigombolni a blúzát. Felhívás keringőre.

Hányszor vetköztettem fantáziámban a paplanom alatt? Most mégis gondot jelentett egy melltartó kikapcsolása, na meg a szoknyaé is. Még szerencse, hogy ő sem tétlenkedett. Másodpercek vagy percek teltek el, nem tudom, de végül mindketten ruha nélkül voltunk és kifejezni nem tudom azt a gyönyörűséget, amit akkor éreztem, mikor két karommal ölelhettem magamhoz a meztelen testét. Kibontakozott a karjaimból, megfogta a kezemet és vezetett a heverőhöz.

- Kész vagyok, Putyika. Ezzel a cselekedetteddel megvetted kilóra az öreg csajt.

- Butaság. Tudom, még mindig gyerekek tartasz, de számomra minden szent, ami a tiéd. Erre a párnára hajtod le a fejedet és érzem rajta a parfümöd illatát. Muszáj volt megpusztilnom, mielőtt lefekszünk rá. Tudom, klinikai eset vagyok, csak születésem óta az orvosok nem tudják a pontos diagnózist. Hülye vagyok és kész. Valamint zseni és különc, meg minden, ami a normálisokra nem jellemző. Könyveld el, ez is betegség, amit érzek irántad!

Húzott magához az ágyra. Csókolóztunk és nem tudtam, hol érintsem a drága testét. Minden porcikáját kívántam. Félttem, észreveszi a merevedésemet. Tudtam, nem szabad elhamarkodni semmit, hiszen elsősorban őt kell boldoggá tennem, én csak utána következek.

Nehéz percek következtek. Úgy kellett puszilgatnom és szopiznom a cicijeit, hogy közben nem lehetett orgazmusom. Ráadásul megfogta a férfiasságomat és simogatta.

- Putyika, látom, szenvedsz. Gyere, tegyél magadévá!

- Tényleg szenvedek, mert terelnem kell a gondolataimat.

- Ilyenkor nem tesz csodákat egy másodfokú egyenlet fejben?

- Nem tudok a matematikára gondolni. Belevésődsz a zsigereimbe.

- Gyere, gyere, gyere, mert én is kívánlak!

Minden porcikám remegett, ahogy bekerültem a combjai közé. Csak így emlékezhetek rá, hogy „bekerültem,” mert a mozdulatokat azóta sem tudom visszaidézni. Még ekkor is fogta és ő igazította be magának. Megéreztem makkommal a barlang melegségét és kész voltam. Csupán a bejáratig jutottam, mikor eléleztem. Cicuska megremegett, felsikoltott és nagyon megijedtem, de elkezdett mosolyogni.

- Ne haragudj!

- Putyika, hozzáért és nekem is jó volt, nemcsak neked.

Mást nem mondott. Magára húzott és rámfonódott. Elsőre úgy éreztem, ott szeretnék benne meghalni. Lassan mozogtunk és közben játszottam a cicijeivel. Utólag azt mondta, sokáig szeretkeztünk és mindkettőnknek több orgazmusa volt. Számomra maximum perceknek tűnt a hosszú idő. Ellentmondást nem tűrően kelt fel, hogy kimegy mosdani, mert nem védekeztünk. Mentem vele és megfürdett. Örült neki. Talán szégyellnem kéne, de rámparancsolt, hogy én is tegyem tisztává magamat. Nagyon nem akartam. Szerettem volna nyomait őrizni magamon másnapig. Felöltöztünk és bár mindketten láttuk az órát, Eta mama nemsokára hazajön, mégis leültünk és ölelgettem.

- Cicuska, lehet, hogy suta voltam, hiszen nincsen tapasztalatom, ezért félve kérdezem, máskor is reménykedhetek?

- Putyika, eddig reménykedtél, ami ma valóra vált. Nekem most jön a feketeleves. Anyád ki fog rúgni.

- Azt mondd, miatta nem lehetek boldog veled?

- Feltétlenül. Én tettem meg a kezdő lépést és nem fogom Eta előtt letagadni. Ha azt tenném, tégedet és az érzelmeinket tagadnám meg. Jobb lett volna, ha akkor történik, mikor van ismét munkahelyem, de hát már mindegy.

- Ha elzavar, megyek veled bárhova. A fizikumom miatt eltudok vállalni bármilyen munkát. Legfeljebb azt mondom, hogy elmúltam 18 éves.

- Szerencsémre elhiszi mindenki. Külsőleg nagyon nem vagy gyerek és én tudom, hogy belsőleg sem.

Muszáj volt megcsókolnom, ami hosszúra sikerült és nem vettük időben észre az érkező veszélyt. Csendben nézett bennünket.

- Örülök, hogy öt perc után megláttatok. Kati, várlak a szobámban!

- Anya?! Először az én fejemmel számoljál! Cicuska kényszerhelyzetben volt. Próbált védekezni, de sikertelenül. Jól hallottad, nekem ő mától kezdve Cicuska és nem Kati apu! Tudod jól, hogy régen leskelődök utána. Ma végre kettesben voltunk és kihasználtam az alkalmat.

- Nyugi, Kalika! Magam is úgy láttam, hogy Kati tiltakozik az ölelgetésed ellen. A szátok meg véletlenül ragadt össze. Gondolom, csokoládét ettetek előtte. Szégyellheted magadat, de tény, akkor is a fiam maradsz.

- Putyika, aranyos vagy, hogy védeni akarsz. Eta, az igazság, sejtettem, hogy a fiadnak szimpi vagyok és én kezdtem ki vele.

Ekkor következett be, amit elképzelni nem mertem volna addig.

Anyám felemelte a kezét és lendületből akarta Cicuskát pofon ütni, de jó volt a reflexem és elkaptam a csuklóját.

- Anya?! Eszedbe ne jusson még egyszer, hogy a szerelmemre kezet emelsz! Sem őt, sem tégedet nem engedlek bántani senkitől és egymástól sem. Ebben a lakásban minden a tiéd. Jogodban áll Cicuskát elzavarni, de tudnod kell, megyek a szerelmemmel, bárhova. Lényegtelen, hogy melyikünk tette meg az első lépést a másik felé. Szeretjük egymást és ez mindenél fontosabb nekünk.

- Putyika, ne erőlködjél! Anyád szemében nem lehetünk egyformán bűnösök, hiszen te a fia vagy és ez így van rendjén.

- Kati?! Kettesben sokszor beszélgettünk Kalika betegségéről. Asperger-szindrómás. Okos, szép fiú, de sajnos támasz nélkül nem életrevaló. Eddig azt hittem, csak velem képes kommu-

nikálni, de látom, ez a teóriám megdőlt. Hatással vagy rá. Kérdés, hogy meddig? Maximálisan zárkózott, mondhatnám, öntörvényű, hiszen csak azt képes magába fogadni, ami érdekli őt. Soha nem fogom levenni róla a kezemet, mert azontúl, hogy beteg, életemnek egyedüli értelme. Biztos vagyok benne, a nyelvekből vagy a matematikából meg fog élni, ha találok majdan olyan munkát, ahol nem kell emberekkel kommunikálnia. Nem tudom, hogy történt. Első perctől kezdve lefelé fordult utánad, de én ezt nem szexuális vonzalomként könyveltem el. Ráadásul, bár ez nem elsősorban az aspergeresekre igaz, kerüli az érintéseket is, ahogy az autisták.

- Örülök, hogy lecsillapodtál annyira, képes vagy gondolkodni. Régen tudom, hogy tetszem neki, de millió akadályát láttam a kialakuló kapcsolatunknak. Elsősorban a különbséget, főleg, hogy Putyika még papíron gyerek. Megdöbbentő lesz, amit hallani fogtok tőlem. Számomra imponáló Putyika fogatékossága. Utána olvastam. Az ilyen emberek hűségese az elképzeléseikhez. Általában nem alkoholizálnak. Csekély tapasztalatommal kijelenthetem, az én érintésemtől nem rázkódik össze, nem idegenkedik tőle. Szerinted elsőre kell ennél több egy nőnek? Emlékeztetek rá, mint sorstársak ismerkedtünk meg veled. Mindkettőnk mögött egy rossz házasság. Az én férjem ugyan nem volt alkoholista, viszont agresszív az igen. Lajos pedig jobban szeretett a kocsmában tartózkodni, mint a felesége szoknyája mellett. Találkoztunk és megtudtad, hogy utcára kerülök, mert nincs senkim és a kedves férjem lapátra tesz. Te lelki sérült voltál, ahogy ma már tudom, mindhárman azok vagyunk. Vágytál arra, hogy valaki szeressen, akkor is, ha az nem férfi, hiszen lelki társra volt szükséged. Ami még dominált a döntésedben, hogy nem fogyasztok alkoholt. Boldogan költöztem ide hozzátok, de azt az első napokban tapasztalnom kellett, nem egy átlagos család. Nem is értem, miért gondoltad, hogy Putyika csak a szemeit akarja legeltetni rajtam és különben nem érett férfi? Egyikünk sem leszbikus, miközben gyakorlatilag élettársak vagyunk veled. Én valamivel fiatalabb és nem tagadom, jólesett a felém irányuló nem tovakodó viszonyulása. Nő vagyok és ma bebizonyosodott, nagyon is heteró. Próbáljál egyszer az életben nem ösztönből ítélni! Anya vagy és nem egy agresszív férfi, aki csak pofonokkal képes érvelni. Putyika előtt jelentem ki, ha lelkivilágodnak megkönnyebbülés, felpofozhatsz, nem védem meg magamat. Ököllel nem harcolok a szeretetért.

- Könyörgöm, Kalika még nincs 15 éves. Most kezdi a középiskolát. Ha feljelentenek egy kiskorú megrontásáért, alighanem rád rohadna a műanyaglakat a börtönben.

- Kezedben a sorsom. Ha kirakod a szűrőmet, jobb, ha egyúttal börtönbe csukatsz, legalább lesz hol laknom ideiglenesen. Minél keményebben érvelsz, annál büszkébb vagyok rá, hogy beleszerettem a fiadba. Ami pedig a megrontását illeti, te vagy a kamasz fiúnak az anyja. Testileg tudtad, hogy nagyon is egészséges. Engemet pedig ennek tudatában vettél magadhoz csalinak. Lehet, hogy az utcán a 15 éves srácoknak nem csorogna a nyáluk utánam, de egy fedél alatt annak, akinek nincs másik csaj az életében, bizony nagy kísértés vagyok. Sajnálom, hogy téves volt az elképzelésed. Nem vagyok Kati apu. A fiad ösztönösen tudta, mi van a lábaim között.

- Anya, kérlek, fejezzed be a korholást! Szerinted hibbant vagyok. Nem érdekes. Tudod rólam, kitarok a rögeszmém mellett. Cicuska a rögeszmémé vált, ha ez így szimpatikusabb megfogalmazás.

- Eta, kérlek! Ha nem tudsz építeni, tudatosan ne romboljál!

- Legalább védekeztetek?

- Ketten voltunk itthon, ami nagyon ritka. Megkértem Putyikát, hogy fordítsa le németre az önéletrajzomat. Beszélgettünk és ez lett a vége. Mindketten akartuk. Nem készülhettem fel rá és most marad a reménykedés, hogy a házasságom alatt nem maradtam terhes.

- Ha mégis, akkor elvetetted, remélem!
  - Ez természetes.
  - Kalika, te hogy látod, mi lesz ezután?
  - Szeretem Cicuskát és nem mondok le róla. Tisztában vagyok vele, nekem tanulnom kell. Az pedig, hogy mi történik ebben a lakásban, csak mi hárman tudjuk. Ne akarjál szétszakítani bennünket, mert az életem árán is kitartok mellette!
  - Az én fiam, aki kettőt sem tud szólni. Részben örülök neki, hogy számolnom kell azzal, majdan családot alapítasz. Az orvosok nem biztattak semmi jóval.
  - Eta, miért beszélsz Putyikáról ilyen ledegradálóan? Nemcsak, hogy tud beszélni, de még választékosan is fejezi ki magát.
  - Félek, nem fogsz kitartani a fiam mellett és sajnós érzem, azzal tönkreteszed az életét.
  - Mikor magadhoz vettél, hogy képzelted el a kettőnk jövőjét?
  - Sehogy. Eldöntöttem, férfi többé nem játszhat szerepet az életemben. Te szimpatikus voltál és csak addig jutottam, bármennyig, lesz egy jó barátnőm.
  - Rajtad múlik. A fiad mindkettőnket szeret.
  - Mégis, hogy képzeled el?! Kézenfogva fogtok sétálni az emberek szemeláttára, mint a szerelmesek?
  - Anya, ne tegyél fel ilyen kérdéseket Cicuskának! Nem beszéltünk arról, mi lesz ezután. Tisztában vagyok a konvenciókkal. Szeretni akarom őt a te tudoddal és mások tudomása nélkül. Rendesen fogok gimibe járni. Ami eddig nem fordult meg a fejemben, ezután cél lebeg a szemeim előtt. Bizonyítani akarok mindkettőjüknek. Tudom, neked akkor is fiad voltam, mikor szégyenkezned kellett miattam, de Cicuska más. Ő ezt nem tudná megbocsátani és igaza lenne.
  - Nem a te korosztályod. Ő egy szép egészséges, érett nő. Számolnod kell vele, hogy más szemet vet rá.
  - Gondolkodás nélkül végzek az illetővel.
  - Kati, én hiszek a fiamnak, mert tudom, nagyon szenvedélyes tud lenni.
  - Hónapokon keresztül játszottam a gondolattal, hogy Putyika meg én. Tisztában vagyok vele, nem tervezhetek rövid távra. Adjad meg az esélyt!
  - Mi az istent csinálod, ha nem tartjátok be az elvárásokat? A bolondokházába kergettek, ha nagydobra veritek a kapcsolatokat.
- Ekkor még legalább egy óra volt hátra a szócsatából, de fenyegetés nélkül. Annyira jól sikerült az önéletrajz, hogy Cicuska nyolc nap múlva elfoglalta helyét a német cégnél, mint informatikus. Azzal persze nem számoltunk, hogy a cégvezető nemcsak írásban óhajtja tapasztalni, hogy beosztottja bírja a nyelvet. Még szerencse, hogy ritkán jelenik meg Pesten. Cicuska pedig keményen tanul. Nappal gimnáziumba járok, este pedig tanítom a szerelmemet, aki szorgalmas tanítványnak bizonyult.
- Anya megbékélt vele, hogy összetartozunk. Cicuska véleménye, jól jött a nyelvtanulás, így legalább az együtt töltött esti órák természetesesek. Ha ő mondja, biztos igaza van. Különbözik pedig rendkívül diszkrétek vagyunk. Éjjel soha nem alszunk együtt.

2016. október 28.